

**OBŘADY
PŘIJETÍ KANDIDÁTA
A SLOŽENÍ SLIBU
V LAICKÝCH SDRUŽENÍCH
SV. DOMINIKA**

Texty pro obřady spojené s přijetím kandidáta a složením slibu zde uvedené jsou převzaty z *Proprium Ordinis Prædicatorum IV*¹ a zveřejněny v publikaci Základní dokumenty Laických sdružení sv. Dominika na území České dominikánské provincie, kterou vydala LSSD pro vnitřní potřebu v Praze 2016.

---

¹ *Proprium Ordinis Prædicatorum IV*, Rituale, Professionis Ritus ad mentem novi iuris liturgici instauratus auctoritate Rev.mi Patris Fr. Timothei Radcliffe, eiusdem Ordinis Magistri exaratus eiusque iussu editus, ex editione typicæ, Romæ 1999; Pars tertia: Ordo Receptionis et Professionis in Fraternalitatibus S. Dominici.

PROPRIUM ŘÁDU KAZATELŮ

IV – RITUÁL

ČÁST TŘETÍ

Přijetí a slib Laických sdružení sv. Dominika

Předmluva

Zde se předkládá obřad slibu týkající se kněžských a laických sdružení a sdružení mladých přidružených k řádu (viz níže č. 2) s přihlédnutím k připomínkám navrženým národními radami laických sdružení a potvrzeným řádovými autoritami a k předloženým verzím od liturgických komisí v jednotlivých regionech.

Výrazně odlišně oproti jiným částem Rituálu, jsou v této části uvedeny paragrafy 1 – 8 „Všeobecného úvodu“, které stručně popisují řádovou liturgii, jakož i vlastní povahu evangelijního života v dominikánské tradici. Zbylé odstavce jsou vynechány, aby se jasněji ukázalo, že laici nejsou ‚reholníci ve světě‘, ale spíše věřící laici, kteří připojením k řádu skrze přijetí evangelního života přizpůsobeného jejich stavu ve světě, mají účast na charismatu sv. Dominika.

HLAVA I.

OBŘAD PŘIJÍMÁNÍ KANDIDÁTŮ

Způsob přijímání kandidátů

do Laických sdružení sv. Dominika

1. PŘIJÍMÁNÍ LAIKŮ A KLERIKŮ² ŽIJÍCÍCH VE SVĚTĚ do řádu Kazatelů a do sdružení sv. Dominika³ podle starobylého zvyku⁴ probíhá podle tradice jako iniciační obřad. Proto je jejich „obláčka“ počátkem roční zkoušky, kterou je třeba vykonat, je „znamením“ přijetí do řádu a přijetí do místního sdružení, ale ještě ne skutečného začlenění do řádu, které se děje slibem.⁵

Pro přijímání členů jiných konsociací⁶ není na překážku opatřit si jiný způsob přijímání kandidátů, který by byl pro ně vhodnější, avšak s věrností Základní konstituci dominikánského laikátu (Stanovy, č. 1-7)⁷ a s podmínkou, aby přizpůsobení byla v souladu s tímto obřadem, zvláště ohledně textu modliteb.

2. Protože tento formulář je podobný formulářům jiných společenství dominikánské rodiny, je žádoucí, aby i laická sdružení sv. Dominika užívala opravdu posvátného⁸ obřadu a aby přijetí jejich členů nebylo bez vlastního církevního znamení a neomezilo se jen na pouhé zapsání. Tato církevní dimenze nebo ratio se totiž jeví jako zcela nezbytná, aby byl objasněn křestní charakter této formy evangelijního života a byl jasněji ukázán samotným laikům a jiným členům sdružení připojeným k řádu sv. Dominika.

3. V den, kdy jsou věřící laici nebo klerici přijímáni do sdružení sv. Dominika a začíná jejich roční zkouška, je jim poskytnut vlastní obřad, aby je pronikla Boží milost a byl vyjádřen jejich „způsob“ následování Krista v dominikánské rodině.

4. Při tomto obřadu přijetí neboli „obláčky“ nejsou dnes kandidáti – laici nebo klerici – oblékáni do řádného hábitu řádu, ale podle místních zvyklostí přijímají malý škapulíř v podobě pro ně určené. Během tohoto obřadu se pro požehnání a odevzdání hábitu používá výhradně takovýto malý škapulíř. Ten může být nahrazen jinými schválenými „znameními“ speciálně žehnanými – medailkou sv. Dominika nebo řádovým křížkem.⁹ V nich je to, co tato vnější znamení vyjadřují, totiž pevné křestní předsevzetí obléci se v Krista a – s pomocí Panny Marie, Královny milosrdenství a dobrotivé Matky řádu – ukazovat, že v nich žije: proto

² O kněžích a jáhnech viz níže.

³ Z různých společenství, z nichž se skládá dominikánská rodina (srov. LCO 1, *Const. fund.*, §IX), toto označení zahrnuje:

a) Laická sdružení sv. Dominika nebo asociace laiků obojího pohlaví, o něž se zde hlavně jedná, kteří se zvláštním Božím darem spojili v apoštolském duchu svatého Dominika a „usilují o spásu svou a jiných lidí“ životem podle evangelních rad způsobem, který řád pro jejich světský stav přizpůsobil a řádně schválil“ (LCO 149, §1);

b) Sdružení kleriků nebo asociace kleriků „kteří se snaží upravit svůj život a svou službu podle ducha svatého Dominika“ (LCO 149, §2; srov. *Declar. gen.*, 5, ASOP, 95, 1987, s. 88);

c) Jiná sdružení laiků, zvláště mládeže, která se mezi sebou velmi různí, „žijí podle ducha sv. Dominika“ a řídí se vlastními statuty, ale přece jsou v souladu se „základní konstitucí [laiků sv. Dominika (RFL, 1-7)]“ (srov. ACG 1986, 85; 87-89). Obřad přijetí je pro všechny stejný, pokud neexistuje zvláštní pro jednotlivé skupiny.

⁴ Všechny prvky tohoto obřadu totiž pocházejí z *Regula Fratrum et Sororum Ordinis de Paenitentia Beati Dominici* (=ROPD), již magistr Rádu Kazatelů Munio de Zamora (1285 – 1291) sestavil a v roce 1285 publikoval, a která pak byla schválena Innocencem VII. dne 26. června 1405. Viz „Intr. gen.“, 44 a DB, kap. XXXIX: *Ordo benedictionis et impositionis scapularis*, s. 462-468.

⁵ Srov. RFL, č. 2 a 14; RFS, č. 4 §2. O „profesi“ viz níže, od č. 38.

⁶ Viz výše, pozn. 2, c).

⁷ Srov. ACG 1986, DD. 87 a 89.

⁸ Srov. RFS, 12, §1.

⁹ Srov. DB, 1209, s. 462.

sami laici nebo klerici „mají účast na apoštolském poslání“ řádu „studiem, modlitbou a kázáním podle vlastního stavu“, „jak ve vlastním duchovním životě, tak ve službě Bohu a bližnímu v církvi“, po příkladu sv. Dominika, sv. Kateřiny Sienské a našich předchůdců“. ¹⁰

5. Všichni, kdo jsou přijati do sdružení sv. Dominika, ať laici nebo klerici, začínají být obřadem obláčky součástí dominikánské rodiny a jsou přičleněni ke komunitě nebo místnímu sdružení „k životu podle ducha sv. Dominika a naplňování charismatu.“ ¹¹

6. Aby toho dokonaleji dosáhli, jsou přijati k účasti na všech duchovních dobrech řádu. ¹² Kromě toho v den, kdy jsou přijímáni do řádu, mohou kandidáti získat plnomocné odpustky ¹³ za obvyklých podmínek. ¹⁴

7. Pro vstup do sdružení nebo konsociací svatého Dominika, které jsou součástí dominikánské rodiny, se zachovávají zvláštní normy ¹⁵ stanovené řádem.

8. Přijímání laiků neboli obláčku „konají (příslušní) zodpovědní laici“ (představený nebo představená), kteří spolu s řeholním asistentem (řádovým bratrem nebo jiným knězem či jáhnem nebo řeholnicí řádu, vybavenými zvláštními pravomocemi) předsedají obřadu, při zachování funkce vlastního úřadu každého z nich. ¹⁶

Přijímání neboli obláčku kleriků zpravidla provádějí řeholní představení nebo jejich delegáti, speciálně pro ně ustanovení. ¹⁷ Co je totiž v tomto obřadu řečeno o předsedajícím nebo zodpovědném, lze vztáhnout na přestaveného nebo představenou nebo na řádového bratra či jeho delegáta při přijímání kleriků; ¹⁸ co se říká o celebrantovi, lze vztáhnout na řádového asistenta nebo asistentku.

9. Kde je zvykem, je přítomný řádový asistent oblečen do kapy, pokud je řádovým bratrem nebo sestrou, nebo do superpelice a štoly, jestliže je jiným jáhnem nebo knězem, jak dovolují předpisy.

10. Obřad přijetí je završen společným slavením, nakolik je to možné. ¹⁹ Může být včleněn do slavení některé z částí liturgie hodin (přednostně ranních chval nebo nešpor), nebo do slavení zvláštní bohoslužby slova, které ukazují povahu nového putování k dokonalosti a objasňují povolání a poslání našeho řádu. Tento obřad se uskutečňuje mimo mši. Je oddělen od obřadů slibů, protože nemá charakter stability, nýbrž povahu zkoušky, jestliže zvláštní okolnosti nebo pastorační důvody nedoporučují jinak. ²⁰

11. O zahájení noviciátu ať se udělá záznam do knihy přijatých, s podpisem jednotlivých noviců a dvou svědků. ²¹

¹⁰ Srov. RFL, 5 a 4; RFS, *Proemium* a 1-3.6, §9.

¹¹ Srov. RFL, 2 a 3; RFS 12, §L.

¹² Z indultu Pia VII., 6. července 1806: ACG 1932, *Const.*, 236, 1.

¹³ Srov. Dekret Apoštolské Penitenciáře z 25. října 1967, ASOP 76, 1968, s. 579.

¹⁴ To jsou: přijetí svátosti smíření, přijetí eucharistie, modlitba za papeže a odmítnutí zalíbení ve hříchu, i lehkém (srov. Const. Apost. *Indulgentiarum Doctrina*, Normae, 7).

¹⁵ Tyto normy se nachází v *Regula Fraternitatum Sacerdotalium S. Dominici* [schválené Kongregací pro řeholníky a sekulární instituty dne 7. září 1987 „na sedm let“ a prohlášené magistrem řádu (ASOP 95, 1987, s. 199-206) a definitivně potvrzené Kongregací pro instituty zasvěceného života a společností apoštolského života dne 3. prosince 1996 (prot. č. D. 37-I/96)] a v *Regula Fraternitatum Laicalium S. Dominici* [„definitivně“ potvrzené Kongregací pro řeholníky a sekulární instituty 15. ledna 1987 a prohlášené magistrem řádu dne 28. ledna 1987 (ASOP 95, 1987, s. 83-88)]. K nim se připojují zvláštní vymezení generálních kapitul – zejména Avila 1986 (Acta, 85-89) – jakož i statuta různých provincií.

¹⁶ Srov. RFL, 16.

¹⁷ Srov. RFL, 16; viz též DB, 1208, s. 462.

¹⁸ Srov. RFS, 16, §2.

¹⁹ Srov. DB, 1208, s. 462.

²⁰ Srov. výše, „Intr. gen.“, 11.

²¹ Pro evidenci přijatých není třeba vést zvláštní knihu. Vždy je však potřeba zachovat požadavky uvedené v čl. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.** Směrnic (pozn. red.)

ÚVODNÍ OBŘADY

12. Lid nebo alespoň místní sdružení, a jsou-li přítomni, i členové dominikánské rodiny, zodpovědný laik, který předsedá slavení, a řeholní asistent společně vstoupí za zpěvu vhodného žalmu nebo zpěvu hodícího se ke slavení, nebo hymnu k ranním chválám nebo nešporám, pokud se obřad s nimi spojuje. Po skončení zpěvu celebrant²² říká:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Všichni se žehnají znamením kříže a odpovídají:

Amen.

13. Celebrant potom povzbudí (přítomné) těmito nebo podobnými slovy:

Pán Ježíš, který nás milostivě povolal v Duchu svatém
a nyní ve svém jménu laskavě shromáždil,
ať v nás projeví svou slavnou přítomnost.
A jako našemu otci blaženému Dominikovi,
tak ať i nám udělí pravou a účinnou lásku,
jíž bychom jako jeho praví učedníci
mohli prospět spáse své a druhých.²³

ŽÁDOST O PŘIJETÍ

14. Poté se předsedající táže kandidátů:

Milovaní bratři (milované sestry), co žádáte?

Všichni kandidáti společně odpovídají:

Abychom pro milosrdenství Boží a vaše²⁴
měli účast v dominikánské rodině.

15. Nebo, je-li to vhodné, může žádost předložit jeden za všechny následujícími²⁵ nebo podobnými slovy:

Shromáždění Božím milosrdenstvím jsme sem přišli,
abychom zakoušeli setkání s vámi
a abychom po příkladu svatého Dominika, svaté Kateřiny Sienské
a ostatních vašich předchůdců,
kteří osvětlovali život řádu a církve,
sami posilněni bratrským společenstvím,
nejdříve vydávali svědectví své víry
a účinně naslouchali potřebám lidí této doby
a horlivě sloužili pravdě.

---

²² K rozlišení rolí předsedající, asistent a celebrant srov. Proprium řádu kazatelů, IV – Rituál, část třetí, hlava I, čl. 8

²³ Srov. Iordanus, n. B.

²⁴ Srov. *I Const.*, d. I, c. 13.

²⁵ Srov. RFL, 5-6.

Také abychom rozvažovali
o cílech dnešního apoštolátu církve
a zvláštním způsobem vedení
usilovali napomáhat jejich naplnění,
pravým milosrdenstvím vůči vší zjevné úzkosti,
horlivě se snažili hájit svobodu
a spěli ke spravedlnosti a pokoji.

Předsedající odpovídá těmito nebo podobnými slovy:

Milosrdný Bůh ať vás zahrne svou milostí
a božský učitel ať vám udělí hojnost svého Ducha
a útěchu svého pokoje.

Všichni:

Amen.

16. Tehdy asistent vyzve všechny k modlitbě:

Modleme se.

Všichni se tiše modlí. Pak asistent pokračuje:

Bože, dárce svatého povolání,
který jsi dal církvi služebníka evangelního kázání
blaženého Dominika,
pohlédni laskavě na tyto své služebníky (služebnice),
kteří (které) touží být zahrnuti do služby evangeliu
a žádají o připojení k naší rodině;
dopřej milostivě, aby se jejich bratrská náklonnost
proměnila ve vzájemnou lásku.
Skrze Krista našeho Pána.

R/. Amen.

BOHOSLUŽBA SLOVA

17. Nyní se čtou vhodné texty z Písma svatého (srov. níže Dodatek I²⁶) podle výběru kandidátů. Texty ať osvětlují novost života přijatého ve křtu, pouto mezi laickým povoláním a křtem a ostatními iniciačními svátostmi spolu se zpěvy a vhodným responsoriem.

Mohou se použít také jiná vhodná čtení buď z církevních dokumentů nebo z řádových dokumentů nebo z Otců. S ohledem na délku se může vzít pouze jedno čtení, ale má být vybráno z Písma svatého.

18. Po čteních předsedající – nebo asistent, pokud se to jeví jako vhodnější – má s ohledem na přečtené texty krátkou promluvu, která přítomným objasňuje smysl slavení, povahu světského povolání členů sdružení sv. Dominika a jejich apoštolské horlivosti, podle ducha a charismatu sv. Dominika a jejich vlastního stavu.

²⁶ Není součástí tohoto vydání Základních dokumentů. – pozn. red.

PŘIJETÍ KANDIDÁTŮ

Otázky

19. Po skončení promluvy předsedající těmito nebo podobnými slovy vyzve kandidáty, aby povstali a vyjádřili svou vůli:

Chcete, pevně rozhodnuti,
věrně kráčet v novosti života
jako muži (ženy) evangelia,
kteří (které) touží přispívat ke spáse své a druhých?²⁷

Všichni kandidáti odpovídají:

Chci, s pomocí Boží a vaší.²⁸

Předsedající:

Chcete s kajícím srdcem přijmout evangelijní život
podle apoštolského ducha blaženého Dominika?

Kandidáti:

Chci, s pomocí Boží a vaší.

Předsedající:

Chcete tedy být součástí dominikánské rodiny
a žít ve společenství zachováváním řehole svatého Dominika?

Kandidáti:

Chci, s pomocí Boží a vaší.

Tedy předsedající potvrdí jejich vůli slovy:

Pán at' ve vás dokončí, co začal.²⁹

Povstanou a odpovídají:

Amen.

Žehnání škapulíře

20. Pak asistent vstane a požehná škapulíře vztaženýma rukama:

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste,

který jsi vzal na sebe roucho naší smrtelnosti:

snažně prosíme o hojnost tvé nekonečné štědrosti,

abys požehnal ✕ tento druh oděvu,

který naši svatí otcové nařídili nosit jako znamení nevinnosti
a svatosti,

---

²⁷ Srov. *I Const.*, d. II, c. 31; LCO, 1, *Const. fund.*, §II.

²⁸ *Directorium* XI, 9, s. 118.

²⁹ *I Const.*, d. I, c. 13.

aby ti, (ty), kteří (které) ho budou užívat,
si zasloužili obléci tebe,
který žiješ a kraluješ na věky věků.³⁰

Nebo:

Bože, tvůrce a dovršiteli svatosti,
který si voláš k plnosti křesťanského života
a dokonalosti lásky ty,
kdo se narodili z vody a z Ducha svatého,
shlédni milostivě na své služebnice a služebníky,
kteří zbožně přijímají škapulíř našeho řádu,
aby se stávali podobnými obrazu Krista tvého Syna,
a když šťastně dokončí běh svého života,
ať si s pomocí svaté Panny, patronky téhož řádu,
zaslouží vejít do radosti tvého domu.³¹
Skrze Krista, našeho Pána.

R. Amen.

Vkládání škapulíře neboli „obláčka“

21. Potom předsedající vloží škapulíře na kandidáty, pronášející nahlas tato nebo podobná slova:

Přijměte (přijmi) tento škapulíř,
jímž jste (jsi) s pomocí Panny Marie, Matky milosrdenství,
přijati (přijat/a) do dominikánské rodiny
a který vyjadřuje příslušnost k našemu sdružení N;
jednejte (jednej) tedy tak,
abyste (abys) na přímluvu Boží Rodičky
ke slávě Trojice a dobru církve a lidí
v poslední den byli (byl/a) oblečeni (oblečen/a) v Krista
a ukazovali (ukazoval/a) ho v sobě živého.³²

R. Amen.

**22. Přistupují pak jednotlivě k předsedajícímu, pokleknou před ním, přijmou škapulíř a políbení pokoje, které je znamením přijetí do řádu a přičlenění do místního sdružení.³³
Po skončení obláčky asistent pokropí kandidáty společně³⁴ svěcenou vodou.**

³⁰ *Eccl. off.*, f. 51 r A: srov. ROPD, III, 9. Tato modlitba žehnání škapulíře byla přijata do prvotních konstitucí do obřadu slibů (srov. *I Const.*, d. I, c. 15), vybrána je ze starobylých monastických rituálů a Kazatelům předána na generální kapitule r. 1236 (srov. MOPH III, s. 8 a G. G. Meersseman, *Regula Fratrum et Sororum Ordinis de Paenitentia Beati Dominici, Fundatoris et Patris Fratrum Ordinis Praedicatorum*, in *Dossier de l'Ordre de la Pénitence au XIIIème siècle* [„Spicilegium Friburgense“, 7]. Fribourg 1961, s. 144-156, zvláště s. 145, §9).

³¹ Srov. DB, 1218, s. 466.

³² Srov. DB, 1219, s. 467.

³³ Srov. výše, č. 1.

³⁴ Srov. ROPD, III, č. 9.

23. Předsedající se obrátí k novým sestřám a bratrům a říká:

Oděni tímto škapulířem našeho řádu
jste přijati do laického sdružení svatého Dominika,
abyste v duchu a podle charismatu tohoto řádu
mohli sloužit Kristu a jeho církvi.
Abychom toho dokonale dosáhli,
já z moci mně propůjčené vás přijímám
k účasti na všech obecných duchovních dobrech
řádu svatého Dominika.³⁵

24. Nyní asistent žehná a předává jednotlivým kandidátům předměty, které mohou být užívány místo škapulíře (např. medailka sv. Dominika, křížek nebo jiný znak řádu).³⁶

Předání řehole

25. Nyní předsedající, jeví-li se to jako prospěšné, předá jednotlivým kandidátům Stanovy s těmito nebo podobnými slovy:

Přijmi Stanovy naší rodiny,
aby ses, když je budeš věrně zachovávat,
stával(a) plněji učedníkem Krista
a moudře svítil(a) lidem,
aby viděli tvé dobré skutky
a oslavovali Otce, který je v nebi.³⁷

Kandidát (kandidátka) odpovídá:

Amen.

Přímluvy

26. Následují přímluvy, jak je při takovém slavení zvykem, podle formuláře, který je uveden v Dodatku (II, č. 62-65)³⁸.

Jestliže se obřad připojuje k ranním chválám nebo nešporám, následuje *Zachariášovo kantikum* nebo *Magnificat* s vlastní antifonou a ostatní, jak je zvykem. Přímluvy jsou podle formuláře proseb liturgie hodin a přidávají se k nim prosby za nové bratry a sestry.

Pak se řekne modlitba, která je na konci ranních chval nebo nešpor, pokud je obřad s nimi spojen.

Bratrské přijetí a určení doby zkoušky

27. Potom se jdou novicové pozdravit znamením pokoje s jednotlivými členy místního sdružení, přičemž se zpívá žalm 132 (133) *Ecce quam bonum* nebo antifona *Ubi caritas* nebo antifona *O spem miram* nebo jiný vhodný zpěv.

28. Poté se novicové vrátí před stupně oltáře k předsedajícímu, který každému z nich – jeví-li se to vhodné – může dát jiné jméno, samozřejmě křesťanské a říká:

---

³⁵ Srov. DB, 1221, s. 468. Srov. ACG 1932, *Const.*, 236, 1; výše, č. 6.

³⁶ Srov. výše, č. 4.

³⁷ Srov. Mt 5,16.

³⁸ Není součástí tohoto vydání Základních dokumentů. Použijí se vhodné přímluvy, příp. je-li to zvykem, přednáší jednotlivé přímluvy přítomní. – pozn. red.

Na křtu jsi přijal(a) jméno N,
v řádu se budeš jmenovat bratr (sestra) N N.³⁹

Pak předsedající předá novice (novicky) do péče novicmistra a stanoví dobu zkoušky, jak je předepsáno ve Směrnících.⁴⁰

ZÁVĚREČNÉ OBŘADY

29. Po skončení asistent – nebo předsedající, pokud se to jeví jako vhodnější – říká závěrečnou modlitbu:

Modleme se.

Vyslyš, Pane, prosby své rodiny
a na přímluvu Boží Rodičky Marie,
laskavé Matky a ochránkyně našeho řádu,
naplň tyto tvé služebníky (služebnice),
kteří (které) touží mít účast na našem působení,
silou k vytrvalosti
a učiň, ať milost křtu,
již chtějí vědomě nově posílit,
dojde v nich plné účinnosti,
a posílení pomocí Ducha svatého
s upřímnou myslí hledají tvou vůli
a s vytrvalostí ducha ji naplňují.
Skrze Krista, našeho Pána.⁴¹

Nebo:

Napodobujme, bratři (sestry), jak můžeme,
kroky svatého otce Dominika,
a zároveň vzdávejme díky Vykupiteli,
který je na této cestě, jíž kráčíme,
průvodcem svým služebníkům
a skrze něj nás obnovuje v tomto společenství;
a vyprošujme od Otce milosrdenství,
aby nás Duch, v němž jednají Boží synové,
vedl po cestě, kterou nám předali naši otcové,
abychom si zasloužili přímou cestou dosáhnout cíle,
jímž je trvalá radost a věčná blaženost,
k níž on sám nekonečně šťasten vstoupil.⁴²
Skrze Krista našeho Pána.

R. Amen.

³⁹ Srov. PS, s. 155.

⁴⁰ Srov. RFL, 17.

⁴¹ Srov. OPR I, 142; OPR App. III, s. 120.

⁴² Srov. Iordanus, 109.

30. Celebrant může zakončit obřad slovy:

Všemohoucí Bůh ať vás ve své laskavosti požehná
a naplní vás smyslem pro spasitelnou moudrost.

R. Amen.

Ať vás stále sytí učením víry
a dá vám vytrvat ve svatém díle.

R. Amen.

Ať účinně řídí vaše kroky
a v hlásání evangelia pokoje vám ukazuje cestu.

R. Amen.

Požehnání všemohoucího Boha,
Otce i Syna ✠ i Ducha svatého,
ať na vás sestoupí a zůstává s vámi vždycky.

R. Amen.

31. Asistent zakončí slovy:

V. Naše pomoc je ve jménu Páně.

R. Který stvořil nebe i zemi.

32. Obřad může skončit, jak je v řádu zvykem pro takové slavení, antifonou *Salve Regina* nebo jiným zpěvem; po jeho skončení okolostojící pozdraví nové bratry a sestry, podle místních zvyklostí.

HLAVA II.

OBŘAD SLIBU

Skládání slibu ve sdruženích sv. Dominika

33. Slibem evangelního života,⁴³ kterým náš řád vždy podporoval⁴⁴ společenství mezi bratry a laiky a v naší době stále podporuje, láskyplně přijímá laiky i kleriky do sdružení laiků či kněží⁴⁵ a poskytuje jim tak způsob života, v němž mohou naplňovat své vlastní světské povolání v církvi a ve světě „podle ducha a charismatu sv. Dominika“.⁴⁶ On totiž obnovil hlásání Krista a volal „čiňte pokání a věřte evangeliu“⁴⁷ a věřícím žijícím ve světě připravil přístup do řádu nazývaného řádem „kajícnosti“ neboli obrácení.

34. Všichni, kdo jsme povoláni do řádu, žijeme život podle evangelia. Ve všem svém konání a záměrech necháváme živou vírou působit Dominikovu řeholi a podle vlastního stavu jak v domácím prostředí, tak v ostatních činnostech, sloužíme Bohu a bratřím a konáme pravdu v lásce.⁴⁸

35. Jako členové sdružení sv. Dominika, tak jiných uskupení laiků⁴⁹ jsou „přivtělení“ slibem nebo zvláštním příslibem⁵⁰ skládaným přímo magistrovi řádu a „mají svým způsobem účast na společném povolání řádu ve světě“.⁵¹ Od této chvíle jsou v srdci posláni církve a usilují o růst vzájemné spolupráce s ostatními větvemi dominikánské rodiny, „aby služba řádu plněji působila v různých oblastech, jak církevních, tak světských.“⁵²

⁴³ Srov. LCO, 149, §1. Slovo ‚slib‘ (professio), které se nyní objevuje v oficiálních dokumentech řádu pro laická sdružení sv. Dominika (viz výše, č. 3 a 4), se zde užívá v jiném smyslu než pro řeholníky; při tomto obřadu, kdy je užito pro členy laických sdružení, ukazuje předsevzetí laiků nebo kleriků přijmout evangelní život, připojit se vlastním způsobem k řádu a mít účast na jeho poslání (srov. CIC, kán. 725) „způsobem, který řád pro jejich světský stav přizpůsobil a řádně schválil“ (LCO 149, §1).

⁴⁴ Již na počátku řádu je známo (srov. Vicaire, *Les origines*, s. 392-409), že sv. Dominik a někteří z jeho bratří podle své vůle a osobního nasazení vykonávali plodnou apoštolskou činnost mezi laiky, zvláště ženami (srov. Constantinus, 120). Ale institucionální forma řádu znamenala, že bylo nutné ji dát i laikům, což se stalo v roce 1285, když magistr řádu Munio de Zamora (1285-1291) vydal *Regulam Fratrum et Sororum Ordinis de Paenitentia Beati Dominici* (=ROPD) (srov. G. G. Meersseman, *Études sur les anciennes confréries dominicaines*, IV: *Les milices de Jésus-Christ*, in AFP 23 [1953], s. 275-308).

⁴⁵ Jasná svědectví jsou v konstitucích (srov. LCO, 149-151) a v aktech generálních kapitul (od roku 1968, zvláště Avila, 1986, č. 85-89 a Mexiko 1992, č. 128); v souladu s tradicí řádu a obnoveným učením církve po II. vatikánském koncilu o povolání laiků a jejich poslání v církvi a světě (srov. LG, 30-38; AA, 1-33; CL, 1-64).

⁴⁶ RFL, 2; RFS, 3.

⁴⁷ Mk 1,15.

⁴⁸ Srov. Er 4,15.

⁴⁹ Viz výše, č. 2.

⁵⁰ Srov. RFL, 2; srov. *tamtéž*, 14. Viz výše, č. 38. (k terminologii viz pozn. 43 – pozn. red.)

⁵¹ LCO, 141.

⁵² LCO, 150.

36. Slib nebo příslib⁵³ „je časný či trvalý“⁵⁴ a vyjadřuje se stejnou formulí; mění se pouze časový údaj, jak je tomu v obřadu vybraném z *Regula Fraternitatum*.⁵⁵

37. Obřad slibu, ať časného či trvalého, se má konat v řádovém kostele nebo v kostele, kde se místní sdružení pravidelně setkává, spolu s komunitou během mše nebo při slavení některé hodinky božského oficia, zvláště ranních chval nebo nešpor.⁵⁶

38. Slib laiků, bratří nebo sester, „přijímá (příslušný) zodpovědný laik“ – představený nebo představená místního sdružení – nebo jeho delegát, „zároveň s řeholním asistentem“;⁵⁷ slib kněží však, ať dočasný nebo trvalý, je přijímán řádovými představenými nebo jejich delegáty.⁵⁸

39. Slibem nebo zvláštním příslibem přijatým ve jménu církve a potvrzeným řádem, jak kněží, tak laici (bratři i sestry) „tvoří s ostatními větvemi řádu jedinou rodinu“⁵⁹ a užívají jejich duchovních dober.⁶⁰

40. Po slibu se učiní záznam do knihy slibů, který podepíše spolu se slibujícími ten, kdo slib přijal, spolu s řeholním asistentem a sekretářem.⁶¹

---

⁵³ Srov. Pozn. 43 (pozn. red.)

⁵⁴ Srov. RFL, 14. Pro členy sdružení kleriků existuje trvalý slib jen takto.

⁵⁵ Srov. RFL, 14 (a již v ROPD IV, 13); RFS, 13, §2.

⁵⁶ Srov. RP, 2.

⁵⁷ Srov. RFL, 17.

⁵⁸ Srov. RFS, 16, §2.

⁵⁹ Srov. RFL, 3; RFS, *Proemium*, s. 200. Viz též LCO, 1, *Const. fund.*, §IX a č. 141.

⁶⁰ Z indultu papeže Pia VII., ze 6. června 1806; ACG 1932, *Const.*, 236, 1.

⁶¹ Pro evidenci slibů není třeba vést zvláštní knihu. Vždy je však potřeba zachovat požadavky uvedené v čl. 39 Směrnice (pozn. red.)

OBŘAD SLIBU PŘI MŠI SV.

41. Analogicky k tomu, co církve doporučuje pro jiné členy dominikánské rodiny, navrhuje se, aby tento obřad probíhal během mše. Přestože se u slibu těchto členů řádu podle jejich vlastní povahy⁶² nejedná o zasvěcení, spojuje církve obětí slibujících Kristu s eucharistickou obětí.⁶³ Skrze svou vlastní obětí se totiž kandidáti pevněji obrací k následování Krista a opírají se přitom o všeobecné kněžství založené na křtu.

Doporučuje se tedy tento obřad zařadit do mše, aby milost křtu – již touží posilovat novými závazky, které slibují a přijímají život a poslání řádu – měla v nich skrze Kristovu obětí plnější účinek. Posílení slibem života podle evangelia v duchu a podle charismatu řádu Kazatelů hledají totiž slovem i činem Boží království, jež se projevuje ve věcech časných. Plníce své povinnosti a úkoly ve světě je ovšem uskutečňují v běžných podmínkách života pracovního, rodinného a společenského, aby v nich křestní milost přinášela bohaté plody k jejich posvěcení a k dobru celé církve a lidské rodiny.⁶⁴

At' se věnuje maximální péče tomu, aby si tento obřad zachoval vlastní charakter a nebyl považován za řeholní profesi.

42. Slib se obvykle koná u zvláštního sedadla, jiného než je sedadlo celebranta, které se pro představeného vhodně umístí před oltářem. V presbytáři pak at' je vše uspořádáno tak, aby se i ostatní věřící mohli odpovídajícím způsobem účastnit slavení.

43. At' se vezme „mše ze dne“ nebo v souladu s liturgickými předpisy votivní mše o Panně Marii nebo blaženém Dominiku či jiných svatých, kteří v řádu vynikali kajícností, nebo o tajemství, které více podporuje ducha dominikánské rodiny nebo zbožnost.⁶⁵

44. Slavení eucharistie obvykle předsedá asistent místního sdružení, nositel kněžského svěcení, případně vyžaduje-li to situace, magistr řádu v celém řádu, provinciál a provinční promotor ve vlastní provincii.

Jestliže někde slavení předsedá představitel řádu, řádový asistent, který není knězem, ale bratrem nebo sestrou řádu, stojí oblečen, kde je to zvykem, do řádové kapy, nebo do rochety a štol, pokud není členem řádu.⁶⁶

⁶² Viz výše, 38.

⁶³ Srov. LG, 45; OPR Pr., 2 a RP, s. 106.

⁶⁴ Srov. LG, 31; AA, 4; CL, 8-17.28-29.33-36.49-56.

⁶⁵ Srov. RP, 25.

⁶⁶ Srov. výše, č. 8-9.

VSTUPNÍ OBŘADY

45. Slavení obvykle začíná vstupním zpěvem s procesím k oltáři, v němž jsou zařazeni slibující, oblečení do řádového škapulíře, v doprovodu osoby odpovědné za místní laické sdružení a novicmistra.

Když dojdou k presbytáři a uctí oltář, všichni se odeberou na místa jim určená; poté pokračuje liturgické slavení.

46. Místo úkonu kajícího je možné užít obřad kropení svččenou vodou, aby se připomnělo spojení s křestním zasvěcením. Podle rubrik se říká Sláva na výsostech Bohu a kněz se modlí vstupní modlitbu.

BOHOSLUŽBA SLOVA

47. K bohoslužbě slova se mohou vybrat čtení buď ze mše daného dne nebo z Písma sv. a z nich zvláště ta, která jsou nabízena ve vlastním lekcionáři (níže v Dodatku I)⁶⁷.

PROFESE EVANGELIJNÍHO ŽIVOTA

Žádost o složení slibu

48. Po přečtení evangelia se všichni posadí, slibující však stojí před oltářem. Tehdy předsedající⁶⁸ předstoupí před stupně oltáře a zkoumá jejich vůli slovy:

Co žádáte?

Všichni společně odpovídají:

Milosrdenství Boží a vaše.⁶⁹

---

49. Nebo, je-li to vhodné, když se vynechá otázka předsedajícího, jeden ze slibujících se postaví čelem k předsedajícímu a ve jménu všech předloží žádost těmito nebo podobnými slovy:

My, N a N, když jsme z milosrdenství Božího
poznali život podle Stanov Laických sdružení sv. Dominika,
a prožili s vámi období zkoušky,
žádáme tebe, N N, představeného (představenou) tohoto sdružení,
abychom mohli složit slib evangelijního života
podle našeho vlastního způsobu do řádu sv. Dominika
a byli začleněni do tohoto sdružení,
abychom měli účinnou účast⁷⁰
na blahu společenství a poslání řádu.

Předsedající a všichni okolostojící odpovídají takto nebo podobně:

Bohu díky.

---

⁶⁷ Není součástí tohoto vydání Základních dokumentů (pozn. red.)

⁶⁸ Srov. pozn. 22.

⁶⁹ *I Const.*, d. I, c. 13.

⁷⁰ Srov. Albertus Magnus, *Tract. in politicam*, in *Opera omnia*, vol. VIII, Paris 1891, s. 804.

Homilie nebo promluva

50. Poté se slibující posadí a kněz pronese homilii, v níž vhodně zmíní jak biblická čtení, tak vlastní povahu světského povolání členů sdružení sv. Dominika.

Otázky

51. Po skončení homilie slibující vstanou, a je-li to vhodné, zapálí si svíce od paškálu nebo svíci na oltáři a drží je v rukou až do obětního průvodu. Na to celebrant zkoumá jejich vůli následujícími nebo podobnými otázkami:

Celebrant:

Drazí bratři (drahé sestry),
kteří jste byli posvěceni (které jste byly posvěceny) vodou a Duchem
Božím,
chcete se nově odevzdat slibem evangelijního života
službě Kristu a církvi?⁷¹

Slibující všichni společně odpoví:

Chci, s pomocí Boží a vaší.⁷²

Celebrant:

Chcete kráčet v novosti života
podle apoštolského záměru,
přijatého svatým Dominikem
jako hlasatelé evangelia ve stopách Spasitele?⁷³

Slibující:

Chci, s pomocí Boží a vaší.

Celebrant:

Chcete ve službě Bohu a bližnímu cítit s církví
a jako členové řádu mít účast na jeho poslání
modlitbou, studiem a kázáním
podle vašeho laického stavu?⁷⁴

Slibující:

Chci, s pomocí Boží a vaší.

Tehdy předsedající potvrdí jejich vůli slovy:

Pán ať dokončí, co započal.⁷⁵

Všichni:

Amen.

⁷¹ Srov. OPR I, 27; LCO, 149, §1; *tamtéž*, 19, §II.

⁷² *Directorium* XI, 9, s. 118.

⁷³ Srov. LCO, 1, *Const. fund.*, § II.

⁷⁴ Srov. RFL, 4.

⁷⁵ *I Const.*, d. I, c. 13.

Prosba o Boží milost

52. Po skončení přímluv se může konat prosba za bratry a sestry, kteří složili slib, zvláště pokud se jedná o slib trvalý.

53. K prosbě všichni vstanou. Kněz stojí a se sepnutýma rukama se obrací na lid slovy:

Prosme, drazí bratři,
Boha Otce všemohoucího,
aby na tyto své syny (své dcery),
které povolal k plnějšímu následování Krista,
laskavě vylil milost svého požehnání
a utvrdil je horlivou zbožností ve svatém úmyslu.

54. Kněz pak vyzve přítomné k modlitbě slovy:

Modleme se.

Všichni se chvíli tiše modlí. Pak celebrant říká:

Prosíme, Pane, shlédni na tyto své syny (dcery),
kteří (které) dnes se zkroušeným srdcem
přijímají před církví evangelijní život,
a dopřej, aby křestní milost,
jejíž závazky touží nově posílit,
v nich dosáhla plného účinku,
aby s pomocí svatého Ducha
vzdávali úctu tvému majestátu
a s apoštolskou horlivostí
šířili Kristovo království.
Skrze Krista, našeho Pána.

R. Amen.

Slib

55. Poté předsedající, jemuž přísluší přijímat slib, přejde ke svému sedadlu zvlášť připravenému pro přijímání slibu.

Tehdy jednotliví novicové nebo novicky vkleče skládají slib před předsedajícím. Ke složení slibu se použije následující nebo podobná formule:

Ke cti všemohoucího Boha,
Otce i Syna i Ducha svatého,
a blahoslavené Panny Marie a svatého Dominika,
slibuji já N N před vámi (tebou),
N N, představeným tohoto sdružení,
a vámi (tebou), N N, asistentem sdružení
a zástupcem magistra Řádu bratří kazatelů,
že budu žít podle Stanov Laických sdružení sv. Dominika
po tři roky (po celý život).⁷⁶

---

⁷⁶ RFL, 14; RFS, 13, §2.

Je-li slibujících mnoho a formule slibu je pronášena společně najednou, pak každý použije ve formuli slova: „...slibuji já...“ nebo podobná, deklarující vůli samotného slibujícího.

Políbení pokoje

56. Po složení slibu dá pouze předsedající jednotlivým slibujícím políbení pokoje, které je znamením přiřazení k řádu a přijetí do místního sdružení.⁷⁷ Pak se vrátí na svá místa.

57. Tehdy předsedající upozorní ty, kdo složili slib, že přiřazením k řádu mají účast na duchovních dobrech celého řádu sv. Dominika.⁷⁸

58. Potom, je-li to zvykem, přistoupí bratři a sestry, kteří složili slib, k předsedajícímu (nebo celebrantovi), a ten každému z nich předá knihu evangelia s těmito nebo podobnými slovy:

Přijmi Evangelium pokoje,⁷⁹
 ať je ve tvém srdci a v tvých ústech,
 abys o něm svědčil mravy a věrně je hlásal,
 a byl solí země a světlem světa,⁸⁰
 ke cti téhož Boha a ke spáse duší.

Slibující odpovídá:

Amen.

Když přijme knihu, vrátí se na své místo.

59. Je-li slibujících mnoho, nebo z jiného spravedlivého důvodu, předá jim předsedající (nebo celebrant) knihu evangelia říká tuto formuli pro všechny dohromady v množném čísle.

60. Jestliže jsou podle místních zvyků předávány jiné insignie (např. růženec, medailka sv. Dominika, prsten nebo znak řádu), předávají se v tichu nebo s vhodnou formulí při zachování vhodné střízlivosti.

Závěr obřadu slibu

61. Vyznání víry se říká, pokud je předepsáno v liturgii daného dne. Obřad je vhodně zakončen modlitbou přímluv (srov. níže v Dodatku II, č. 62-65)⁸¹.

BOHOSLUŽBA OBĚTI

62. Při zpěvu k obětování, přistoupí slibující bratři a sestry v procesí k oltáři se zapálenými svíčkami a předávají je knězi a ministranti je pak odnesou na vhodné místo; někteří z těchto bratří a sester pak přinesou chléb, víno a vodu pro eucharistickou oběť a hodí-li se to, i jiné dary dle místních zvyklostí.

63. Při přijímání mohou i přítomní přijímat pod obojí způsobou, při zachování předpisů biskupské konference a diecézního biskupa.

⁷⁷ Srov. výše, č. 1.

⁷⁸ Srov. výše, č. 39 a 23.

⁷⁹ Srov. Iordanus, 57.

⁸⁰ Srov. Řím 10,8; Mt 5,13.14.

⁸¹ Není součástí tohoto vydání Základních dokumentů (pozn. red.)

Propuštění

64. Po modlitbě po přijímání se slibující bratři a sestry postaví před oltář a kněz jim podle zvyku spolu s lidem požehná. Nebo, je-li to zvykem, může s rukama vztaženýma nad nimi říci:

At' Bůh, jenž je původce a strážce všeho díla,
vás zachová svou svrchovanou milostí,
abyste byli věrní ve službě svého povolání.

R. Amen.

At' vás učiní svědectvím
a znamením své božské lásky před všemi,
aby Boží lid odpovídal ochotným nadšením.

R. Amen.

At' milostí svého božského Ducha
učiní vaše srdce plodnými
ku prospěchu církve a lidské rodiny.

R. Amen.

Požehnání všemohoucího
Boha, Otce i Syna, ✠ i Ducha svatého
at' na vás sestoupí a zůstává s vámi vždycky.

R. Amen.

65. Pak jáhen nebo kněz propustí přítomné slovy:

Jděte ve jménu Páně.

R. Bohu díky.

66. Po propuštění se liturgie může zakončit podle zvyku, zavedeného v řádu pro taková slavení, zpěvem *Salve Regina* nebo jiným vhodným zpěvem. Po skončení se přítomní slibující zdraví podle místních zvyků.

OBŘAD SLIBU MIMO MŠI SV.

67. Pokud se obřad slibu koná mimo mši sv.,⁸² lze ji zahrnout do slavení bohoslužby slova následujícím způsobem⁸³:

- a) po vhodném zpěvu následuje otázka nebo žádost kandidátů (č. 48–49);
- b) následuje četba Božího slova, po níž následuje vhodný žalm (srov. výše v Dodatku 1); pak následuje oslovení předsedajícím;
- c) poté přijde vlastní obřad slibu (č. 51–60);
- d) obřad lze zakončit modlitbou přímluv (srov. výše v Dodatku II, č. 62–65) – s přidáním modlitby Páně dle uvážení – a slavnostního požehnání (č. 64).

68. Když se obřad koná v liturgii hodin (zvl. v ranních chválách nebo v nešporách), probíhá následujícím způsobem:

- a) po zazpívání hymnu následuje otázka nebo žádost kandidátů (č. 48–49);
- b) následují Žalmy a četba Božího slova, jež se může vybrat z textů navržených v lekcionáři (srov. níže v Dodatku I); pak následuje oslovení předsedajícím;
- c) poté přichází na řadu vlastní obřad slibu (č. 51–60);
- d) následně se zpívá Zachariášovo kantikum nebo Magnificat;
- e) pak se říká modlitba přímluv (srov. níže v Dodatku II, č. 62–65);
- f) obřad končí recitací modlitby Páně, závěrečné modlitby a slavnostním požehnáním (č. 64).

---

⁸² Srov. Intr. gen., č. 12.

⁸³ V textu zmiňované Dodatky nejsou součástí tohoto vydání Základních dokumentů (pozn. red.)

PROPRIUM ORDINIS PRÆDICATORUM

IV – RITUALE

PROFESSIONIS RITUS

ad mentem novi iuris liturgici instauratus
 auctoritate Rev. mi Patris Fr. TIMOTHEI RADCLIFFE
 eiusdem Ordinis Magistri
 exaratus
 eiusque iussu editus
 EDITIO TYPICA
 AD SANCTÆ SABINÆ
 ROMÆ 1999

NOS
 FR. TIMOTHEUS RADCLIFFE O.P.
 S. THEOLOGIÆ PROFESSOR
 AC TOTIUS ORDINIS PRÆDICATORUM
 HUMILIS MAGISTER ET SERVUS

Litteræ promulgationis Magistri Ordinis

Professionis ritum Ordinis nostri nuper a Sede Apostolica approbatum seu confirmatum universis Familiæ Dominicanæ cœtibus adhibendum libentissime trado, uberem ad Ordinem vocatorum multitudinem implorans, qui „suam et aliorum salutem procurare cupientes“⁸⁴ vitam amplectantur evangelicam ac Verbi Dei prædicationi vacent, propter quam nosmetipsos devovemus.⁸⁵

Post *Proprium Officiorum* (1982) atque *Missale et Lectionarium* (1985), hic *Ritus professionis sectio magni momenti exstat Ritualis quod est pars Proprii O.P.* Prout nempe a novo iure liturgico præcipitur, ad *Ordinem Professionis Religiosæ Romanum* hic liber constanter refertur, eius elementa sibi aptans illa libertate adhibita quæ singulis religiosis familiis relinquitur.⁸⁶ Ordo igitur noster hæc præsertim fovere contendit: simplicitatem rituum – absque litanis aut orationibus „benedictionis seu consecrationis“ professorum – vim consecratoriam

⁸⁴ LCO, n. 1, *Const. fund.*, § II.

⁸⁵ Cf. MO T. Radcliffe, *Litt. ad Ordinem Votati alla missione*, Pasqua 1994.

⁸⁶ SCCD, *Indicationes pro Ordine professionis religiosæ aptando lingua Francogallica publici iuris factæ*, die 15 iul. 1970: „Notitiæ“ 6, 1970, pp. 319-322 = EDIL I, pp. 697-701.

ipsi actui professionis propriam,⁸⁷ textuum ac monitionum additionem quæ ex primæva antiquitate Ordinis vel ex nonnullis recentibus documentis ipsius Ordinis repetita sunt.

Exinde ritus professionis nobis proprius seu peculiaris traditio quæ essentialiter usque ad sancti Dominici tempora pertingit, Vaticani Secundi orientationibus adhibitis ritus plene liturgicus efficitur: primæva enim celebratio capitularis⁸⁸ – sua peculiari structura prædita – nunc Eucharistiæ celebrationi vel saltem actioni liturgicæ coniuncta, in ecclesia peragitur. Actio itaque ecclesialis efficitur, in qua cuiusque fratris vel sororis oblatio cum illa ipsius Christi oblatione intime coniuncta invenitur.

Hæc sectio Ritualis nostri peculiari studio confecta est, specialis nempe laboris investigationis historicæ et liturgicæ atque consultationis universæ Familiæ Dominicanæ cœtum.⁸⁹ Multi utriusque sexus periti una cum Commissione liturgica Ordinis adlaboraverunt et ipse – ut Ordinis Magister – omnia laboris itinera sollerti cura sum prosecutus.

Uno quidem volumine hic *Ritus professionis* non solum fratribus et sororibus vitæ consecratæ præbetur, sed sub specie vitæ evangelicæ – ab ipso *incipit* «Introductionis generalis» memoratæ – etiam ad laicos, sacerdotes et diaconos Fraternitatum Sancti Dominici pertinet. Una igitur Introductione illustrantur lineamenta formulariorum receptionis et professionis, quæ quidem elementa fundamentalia omnibus cœtibus Ordinis communia continent. Ex quattuor autem sectionibus huius voluminis sua quæque Fratribus, Monialibus, Sororibus necnon sodalibus Institutorum Sæcularium et Societatum Vitæ Apostolicæ, Laicis et ceteris sodalibus Fraternitatum S. Dominici est dicata.

Hic igitur *Ritus professionis*, qui pars est *Ritualis in Proprio Ordinis Prædicatorum* comprehensi, editio typica a me declaratur pro Fratribus, Monialibus et sodalibus Fraternitatum Sancti Dominici. In adnexo autem Ritus proponitur pro Sororibus et ceteris sodalibus Institutorum vitæ consecratæ Ordini aggregatorum, secundum determinationem Capituli generalis Tallaghtensis (1971),⁹⁰ sicut *Cæremoniale*

⁸⁷ Cf. P.-M. Gy, *Sur le caractère consécrationnaire de l'acte même du vœu solennel dans la théologie de Saint Thomas d'Aquin*, AOP 1998, oct.-dec.; V. Romano, *Indole e valore della Professione domenicana*, „Eco di S. Domenico“, Numero speciale, dicembre 1996.

⁸⁸ Cf. *Processionarium S.O.P.* ed. MO E. Suarez, Romæ 1949, pp. 156-158

⁸⁹ Cf. V. Romano, *Il Rito della Professione O. P.*, [nn. 14-15], AOP 1998, oct.-dec.

⁹⁰ ACG 1971, n. 172: «Committimus Magistro Ordinis, ut opportune provideat de adaptatione ritus vestitionum et professionum apud moniales et sorores Ordinis nostri, ad unitatem liturgiæ Ordinis universi fovendum»

prædecessoris mei fr. Martini Stanislai Gillet⁹¹ iisdem fuit præbitum et
Decretum

Sedis Apostolicæ de supplementis Ordinis ad Liturgiam Horarum et ad
Missale Romanum ea adhibenda etiam a Sororibus prævidit,⁹² veluti
elementum magni momenti circa cuiusdam Instituti aggregationem ad
Ordinem.

Translationes et aptationes huius *Ritus professionis* pro diversis
regionibus linguisticis conficiantur iuxta normas Sedis Apostolicæ
necnon et indicationes iam pro ceteris partibus *Proprii* nostri allatas⁹³
vel hic infra in «Introductione generali» traditas.⁹⁴

Præstet Dominus ut in nostra communi vocatione et missione
unanimes proficiamus, qui unica professione eius mancipamur
sequelæ.

Datum Romae, e Curia nostra generalitia, die 25 mensis martii, in
sollemnitate Annuntiationis Domini, anno Domini 1999.

Fr. Vincenzo Romano, O.P.
Præsidens Commissionis
liturgicæ Ordinis

Fr. Timothy Radcliffe, O.P.
Magister Ordinis

Prot. No 66/99/556

---

⁹¹ Cf. *Cæremoniale iuxta ritum S. Ord. Præd. de Receptione ad habitum et de Professione tum temporaria tum perpetua pro Monialibus eiusdem Ordinis et Sororibus Tertii Ordinis Regularis* (ed. minor), Roma 1930.

⁹² Decretum approbationis "Officiorum" Proprii O.P. (Prot. CD. 671/76), in LHOP, p. VI.

⁹³ Cf. Translationes Proprii O.P. linguis vernaculis, in LHOP, «Intr. gen», nn. 72-79, pp. LX-LXIII

⁹⁴ Cf. infra, nn. 19-23.

INTRODUCTIO GENERALIS

1. EVANGELICÆ VITAE inter varias formas quas Patri vocanti docilibus multiformi gratia Spiritus Sanctus⁹⁵ in Ecclesia suscitavit ad Christi sequelam expediendam, Ordo Prædicatorum propriam affert in via sancti Dominici formam. Fideles igitur qui suo quisque modo propositum Ordinis⁹⁶ votis aliisve vinculis amplectuntur, Deo semetipsos devovent, ita ut eorum consecratio baptismalis uberiores fructus percipere queat,⁹⁷ perfectionem scilicet christianæ vitæ, quæ in caritate erga Deum et proximum consistit.⁹⁸

Cum autem ad ipsius caritatis perfectionem status religionis per evangelica ducat consilia,⁹⁹ professione quidem religiosa ad integram Christi sequelam in Ordine percurrendam fratres et sorores divino obsequio intimius consecrantur¹⁰⁰ ac universæ Ecclesiæ novo modo devoventur.¹⁰¹

2. Omnibus igitur „Familiæ Dominicanæ“ sodalibus – Fratribus scilicet (clericis et cooperantibus), Monialibus, Sororibus ac sodalibus Fraternitatum S. Dominici (clericis et laicis)¹⁰² – hic ritus cum aptationibus suo loco indicatis adhibendus affertur. Perspectis enim linguarum et locorum differentiis atque necessitatibus actionis liturgico-pastoralis necnon et diversorum cœtuum peculiaritatibus, uno ritu et hodie fruente, omnes sancti Dominici alumni uniformitatem servabimus inde a primævis documentis commendatam ad „sanctæ studium unitatis“ in ipsa mobilitate apostolica fovendum.¹⁰³

I. De traditione liturgica Ordinis

3. Ritus enim liturgicus Prædicatorum,¹⁰⁴ ab Ordine ad modum Constitutionum nostrarum tribus capitulis generalibus (annis 1254–1256) stabilitus, deinde (anno 1267) exquirente Magistro Ordinis

⁹⁵ Cf. VC, n. 1

⁹⁶ LCO, n. 1, *Const. fund.*, § I. Cf. ACG 1986, nn. 85,87,89.

⁹⁷ Cf. LG, n. 44; OPR Pr., n. 1; LCO, n. 189, § I; LCM, n. 152, § 1; RFL, n. 14; RFS, n. 4, 2 § Cf. PC, n. 5; RD, n. 7; VC, n. 30; CIC, c. 573. Vide etiam *S. Th.* II-II, 186, 1 sq.

⁹⁸ *S. Th.* II-II, 184,3.

⁹⁹ Cf. *S. Th.* II-II, 188,2

¹⁰⁰ LG, n. 44

¹⁰¹ LCO, n. 1, *Const. fund.*, § III

¹⁰² Cf. LCO, n. 1, *Const. fund.*, § IX

¹⁰³ Clemens IV, Bulla *Consurgit in nobis*, Magistro et Fratribus Ordinis Prædicatorum, 7 iul. 1267: BOP I, p. 486; cf. Humbertus II, 5-8

¹⁰⁴ Ordo sancti Dominici, e communitate canonicorum regularium exorti, nonnulla quidem canonica elementa pro vita regulari ac liturgica servavit, sed "stabilitatem in loco" deposuit et sub unci Magistri obœdientia Ordinis unitatem fovit ac missionem apostolicam.

S. Dominici autem tempore usus liturgicus Curie Romanæ tantum in Italia centrali vigeat, nec unica forma liturgica universa Ecclesia latina utebatur. Ordo autem noster, iam ante s. Raymundum de Peñafort Magistrum, suum usum liturgicum uniformem cœpit constituere, pro religiosæ et apostolicæ et canonicalis vitæ aptatum: quam operam in medietate sæculi XIII Humbertus de Romanis perfecit.

b. Iohanne de Vercellis, a Clemente IV auctoritate apostolica confirmatus,¹⁰⁵ multa per sæcula in usufuit, adhibitis necessariis aptationibus ad libros liturgiæ Romanæ, post Concilium Tridentinum et etiam post sancti Pii X reformationis receptionem in Ordinem (1921)¹⁰⁶ instauratos.

Libris denique liturgiæ Romanæ auctoritate Concilii Vaticani II profundius instauratis, Ordo noster, perpensis et nova diversitate linguarum liturgicarum in Ecclesia latina ac necessitatibus actionis liturgico-pastoralis Ordinis, expetivit a Sede Apostolica ut a nobis adhibeantur *Missale Romanum* anni 1970 et *Liturgia Horarum* anni 1971, addito tamen *Proprio Ordinis Prædicatorum* in quo, iuxta verba decreti approbationis (25 iul. 1977), «peculiaris thesaurus nostræ traditionis» servatur.¹⁰⁷

Cuius *Proprii* in hoc volumine quarto varii ritus exstant qui in *Processionario* nostro includebantur,¹⁰⁸ ritus scilicet Professionis. Hic autem ritus non tantum est pars liturgiæ nostræ prototypicæ¹⁰⁹ sed etiam, ut videtur, connexionem habet cum Constitutione rimitiva sancti Dominici atque indole spirituali et apostolica Ordinis ab ipso fundati. Quæ indoles fideliter servatur in ritu nostro nunc ad normam Concilii Vaticani II¹¹⁰ atque *Ordinis rofessionis Religiosæ*¹¹¹ novi *Ritualis Romani* instaurato.¹¹²

II. De peculiari indole professionis Dominicanæ

4. «Professione Ordini nostro cooptati Deo totaliter consecramur ac universæ Ecclesiæ novo modo devovemur, integræ 'evangelizationi verbi Dei totaliter deputati'». ¹¹³ Hæc autem sui ipsius devotio, quæ per ipsam professionem efficitur, onum est gratiæ singularis, cuius Deus est auctor,¹¹⁴ cum homo nonnisi «per voti obligationem» possit «totam

¹⁰⁵ Bulla *Consurgit in nobis* (supra, adn. 9).

¹⁰⁶ Cf. B.M. Hespers, *Pianæ reformationis Breviarii Ordinis Prædicatorum brevis expositio*, ASOP 18, 1927-1928, pp. 97-103.

¹⁰⁷ Cf. ASOP 42, 1977, pp. 196-197; LHOP, p. vi; MLOP, pp. ix-xi.

¹⁰⁸ Ordo quidem «In electione Magistri Ordinis vel Prioris Provincialis vel conventualis» iam recognitus est in volumine tertio huius Ritualis O.P. instaurati (*Proprium Ordinis Prædicatorum, Rituale: Ordo in electionibus superiorum servandus*, ed. D. Byrne, Ad Sanctæ Sabinæ, Romæ 1992: ASOP 99, 1991, pp. 257-288).

¹⁰⁹ Cf. Ecc. off., ff. 50rA. 51rA.

¹¹⁰ Cf. inter alia SC, n. 80.

¹¹¹ OPR Pr., pp. 6 et 10. Cf. IOPA, n. 1, p. 699.

¹¹² Hæc instauratio iam inde a Capitulo generali Tallaght anno 1971 celebrato (Acta, n. 172; App. II, p. 115) Magistro Ordinis commissa fuit. Cf. ASOP 41, 1973, pp. 23-24; SCCD, Decretum *De ordine professionis religiosæ O.P.*, 13 febr. 1973: ASOP 41, 1973, p. 23; *Ritus professionis sollemnis intra Missam peragendus*, ASOP 41, 1973, pp. 24-27; ACG 1974, n. 171; ASOP 43, 1977, pp. 137-138. 140. 231-233. Cf. V. Romano, *Il Rito della Professione O.P.*, AOP 1998, sub prelo.

¹¹³ LCO, n. 1, *Const. fund.*, § III. Cf. Honorius III, *Bulla Cum qui recipit* ad omnes prælatos Ecclesiæ, die 4 febr. 1221: MOPH XXV, p. 145

¹¹⁴ S. Th. II-II, 88,7,1.

vitam suam Deo actu exhibere», «quia non est tota simul, sed successive agitur».¹¹⁵

Cum igitur per ipsam professionem¹¹⁶ «aliqua spiritualis consecratio seu benedictio»¹¹⁷ efficiatur, specialis formula benedictionis seu consecrationis professi vel professæ in nostri Ordinis traditione deest et in hoc Rituali non nisi inter textus ad libitum, scilicet in Appendice, præbetur.

5. Signanter vero in Ordine Prædicatorum obœdientia tantum proficitur (LCO, n. 17, § I), «qua persona ipsa totaliter se Deo devovet et cuius actus fini professionis qui est caritatis perfectio¹¹⁸ propinquiores existunt : per quam, denique, omnia alia quæ ad vitam apostolicam pertinent simul accipiuntur».¹¹⁹ Communitas quoque ipsa «ut in spiritu et missione sua fideliter permaneat, principio unitatis indiget», per obœdientiam scilicet sancto Dominico et successoribus eius.¹²⁰

6. Quoniam autem per obœdientiam Christo et Ecclesiæ coniungimur, «quidquid laboris et mortificationis in eius adimpletione sustinemus, veluti protractio est oblationis Christi et rationem sacrificii obtinet tum pro nobis cum pro Ecclesia in cuius consummatione totum creationis opus impletur».¹²¹ Interea «obœdientia qua nosmetipsos in corde superamus¹²² maxime prodest ad interiorem illam consequendam libertatem quæ est propria filiorum Dei – eademque 'per obœdientiam roboratur'¹²³ – et nos ad donationem caritatis disponit».¹²⁴

7. Ordo noster, inde ab exordiis, sancto Dominico adhuc vivente, proprium professionis ritum habuit a ceteris tunc existentibus per elementa propria distinctum.¹²⁵ Peculiaris enim professionis Prædicatorum indoles ab ipsis elementis propriis exurgit, qui spiritui

¹¹⁵ S. Th. II-II, 186, 6, 2

¹¹⁶ Cf. LG, n. 44 («consiliorum evangelicorum professione in Ecclesia liberari intendit ab impedimentis ... et divino obsequio intimius consecratur»); LCO, n. 1, *Const. fund.*, § III («professione ... consecramur»).

¹¹⁷ S. Th. II-II, 88, 7, 1. Cf. Eph 1, 3; LG, n. 45.

¹¹⁸ Cf. S. Th. II-II, 186, 2; LG, n. 44.

¹¹⁹ LCO, n. 19, § I. Cf. S. Th. II-II, 186, 8.

¹²⁰ Cf. LCO, n. 17, § I et § II. Vide etiam Vicaire, *Relecture*, pp. 208 sqq.

¹²¹ LCO, n. 19, § II; cf. Honorius III, Bulla *Cum spiritus fervore*, 12 dec. 1219: MOPH XXV, p. 116; S. Th. II-II, 186, 1 et 2; CIC, c. 607; PC, n. 14; ET, n. 29; RD, n. 8.

¹²² Greg. M. *moral.* XXXV 14 (28), 155, CCL 143B, p. 1793, apud S. Th. II-II, 104, 1; LCO, n. 19, § III; LCM, n. 19, § III.

¹²³ Cf. LCO, n. 214, § II; LG, n. 43; PC, n. 14; S. Th. II-II, 186, 5, 5 et 6, 3.

¹²⁴ LCO, n. 19, § III; LCM, n. 19, § III; cf. PC, n. 14; ET, n. 6; RD, n. 14.

¹²⁵ Cf. I *Const.*, d. 1, c. 16; *Directorium* XII, 2, pp. 118 sq.; vide etiam Humbertum II, 215. Antiqua vero formula usque ad hodierna tempora immutata permansit hodieque viget (LCO, n. 189, § I et 211).

atque apostolico proposito sancti Dominici nova ratione respondent. Eruitur vero et ab ipsa structura formulæ professionis et a ritibus.¹²⁶

Professio enim fit¹²⁷ non solum Deo sed et beatæ Mariæ et beato Dominico;¹²⁸ unico voto obœdientiæ constat, cuncta status religionis elementa complectente; obœdientia directe Magistro Ordinis promittitur, utpote unitatis principio ipsius Ordinis eiusque missionis; fit non tantum secundum Regulam beati Augustini sed etiam secundum Institutiones Fratrum Prædicatorum.

Elementa autem complementaria, quæ professionis nostræ indolem propriam exprimunt, distinguebantur et quantum ad locum (in capitulo, non in ecclesia)¹²⁹ et quantum ad corporis positionem atque gestus (non 'super altare', stando, sed cum 'immixtione manuum' genuflexe ante Prælatum) et quantum ad habitus traditionem seu ritualement vestitionem (non in ipso actu professionis, sed iam initio novitiatus, ut signum tum solummodo receptionis in Ordinem, ad vitam novam ducendam).

Quod vero attinet reliqua quæ formulam præcedunt, candidati interrogatio, quæ olim 'scrutinium' appellabatur, fit simpliciore forma, misericordia vero Ordinis in prostratione initiali petitur.

Post autem professionem emissam, osculum pacis datur a solo Prælato, ut signum fidelitatis et obœdientiæ necnon et receptionis in Ordinem. Habetur vero benedictio habitus¹³⁰ (qui initio novitiatus traditus est), quæ est signum consecrationis religionis¹³¹ sed et maternæ protectionis B.V. Mariæ, quæque fit „ad omnem ambiguitatem penitus amovendam“ inter habitum professorum et habitum novitiorum.¹³²

¹²⁶ Multa testimonia in primævis Ordinis documentis adsunt, ubi "De professionibus" agitur et "Modus recipiendi ad professionem" statuitur: cf. I *Const.*, d. I, c. 16, p. 326; II *Const.* XV, p. 41; *Directorium* XII, pp. 118 sq.

¹²⁷ Formula Prædicatorum directe incipit originali verborum iunctura «facio professionem», ad significandum et adhæsiōnem ad statum religiosæ perfectionis et adoptionem mediorum in hunc finem tendentium necnon Ordini traditione ipsius.

¹²⁸ Verba autem «beato Dominico» inde ab anno 1254 sunt adiecta (cf. MOP pp. 70. 75. 78).

¹²⁹ Hæc nota fuit peculiaris in Ordine Prædicatorum inde ab exordiis, cum apud ceteros ritus professionis in ecclesia perficiebatur (cf. I *Const.*, d. I, c. 16, p. 327; *Directorium* XII, 2, p. 119).

¹³⁰ Hoc præscriptum est a Capitulo generali a. 1236 (cf. MOP III, p.8 : «Vestes novitiorum, quando professionem faciunt, benedicantur, ad minus scapulare»).

¹³¹ Cf. LCO, n. 51; LCM, n. 59; PC, n. 17; OPR Pr., n. 5. S. Thomas habitum religiosum appellat *signum obligationis* quæ per tria vota contrahitur: «Determinatio autem habitus pertinet ad omnia tria vota, tamquam signum obligationis. Unde habitus regularis simul datur, vel benedicitur, cum professione» (S. Th. II-II, 186, 7, 2m).

¹³² Cf. Gregorius IX, Bulla *Non solum in favorem* Magistro et Fratribus Ordinis Prædicatorum, 11 iul. 1236: BOP 1, p. 90.

8. His sane præcipuis notis propriis, liturgia professionis et præviæ receptionis sobrietate atque apostolica libertate insignis exstat, quatenus essentialibus elementis continetur et quibuscumque vinculis localibus expers existit.¹³³

III. De ritibus qui vitæ Dominicanæ gradus comitantur

9. Gradus per quos fratres et sorores Ordinis nostri Deo et Ecclesiæ se devovent sunt: novitiatus, prima professio temporanea - quæ etiam simplex nuncupatur - et professio perpetua vel sollemnis.¹³⁴ Quibus insuper, secundum proprias diversorum Familiæ Dominicanæ cœtuum constitutiones, adnectitur votorum renovatio.¹³⁵

10. Novitiatus, a quo vita religiosa incipit,¹³⁶ «est probationis tempus, ad hoc videlicet ordinatum ut novitii vocationem divinam, et quidem dominicanam, intimius agnoscant, modum vivendi Ordinis experiantur, mente et corde in spiritu dominicano informentur atque de eorum proposito necnon idoneitate fratribus constet».¹³⁷

11. Initio novitiatus ritum¹³⁸ peragere præstat, quo Dei gratia impetretur ut eius finis peculiaris attingatur. Hic ritus simplex et sobrius esse debet, sodalibus Ordinis præsertim reservatus, nisi peculiare rationes pastorales aliorum præsentiam suadeant, dummodo tunc caveatur ne novitiorum libertas quodammodo minui videatur aut verus novitiatus sensus seu indoles experimenti obumbretur. Fieri autem debet extra Missam.¹³⁹

12. Tempore probationis expleto, sequitur prima professio, qua novitius vota temporaria coram Deo et Ecclesia emittit «ad vitam evangelicam in Ordine ducendam»¹⁴⁰ secundum uniuscuiusque conditionem. Votorum temporalium emissio fieri potest intra Missam, vel in congrua actione liturgica veluti in liturgia Verbi aut in aliqua Hora divini Officii, Laudibus et Vesperis præsertim, nulla tamen interposita peculiari sollemnitate.

¹³³ Cf. Paulus VI, Litteræ Summi Pontificis ad Capitulum generale *Inclitus Ordo Fratrum Prædicatorum*, 30 iun. 1965: ACG 1965, p. iv; LCO, nn. 1, Const. fund., § VII; 26, § I; 52; 106, § I; 115; 127; 128.

¹³⁴ LCO, n. 190: «In Ordine duplex fit professio: prima simplex et temporaria post novitium; altera sollemnis et exinde perpetua»

¹³⁵ Cf. LCO, nn. 195 et 203, § I; LCM, nn. 153 sqq.; RFL, n. 14.

¹³⁶ Cf. RC, n. 13.

¹³⁷ LCO, n. 177

¹³⁸ In traditione Dominicana ritus initiationis ad vitam religiosam "De receptione novitiorum ad habitum" nuncupatur et agit (cf. PS, pp. 149-156; COP, nn. 1790-1797, pp. 531-534; CMS, pp. 1-10): ex primitiva enim Ordinis consuetudine hic ritus exprimit admissionem ad vitam religiosam et ingressum in fraternitatem conventualem. Idemque de more adhibetur «ante initium novitiatus» (*I Const.*, d. 1, c. 14); ubi vero habitus non «ante initium novitiatus» sed «eo perdurante» traditur - ut in novis Constitutionibus admittitur (LCO, n. 176; LCM, n. 140, § II) - «vel etiam in die primæ professionis» (LCM, n. 140, § II), hic ritus aptetur modo infra indicato.

¹³⁹ Cf. OPR *Pr.*, n. 4; OPR I, n. 4; OPR II, n. 4.

¹⁴⁰ LCO, n. 189; LCM, n. 152, § I

13. Legitimo temporis spatio exacto emittitur professio perpetua vel sollemnis, qua fratres et sorores Ordinis nostri, titulo cuique proprio, in Ordine servitio Dei et Ecclesiæ in perpetuum mancipantur. Professione autem perpetua «magis repræsentatur Christus cum sponsa Ecclesia indissolubili vinculo coniunctus».¹⁴¹

14. Professionis perpetuæ ritus convenienti sollemnitate sodalium Ordinis populique concursu intra Missam peropportune persolvitur.¹⁴²

Haec sunt eius præcipua elementa:

- a) candidatorum prostratio cum eorum interrogatione aut candidatorum postulatio cum prostratione;
- b) homilia seu allocutio, qua populus et professuri de vitæ religiosæ bono admonentur atque de charismate et missione Ordinis Prædicatorum edocentur;
- c) interrogationes, quibus a professoris quæritur num parati sint ad se Deo devovendos et perfectam sectandam caritatem per obœdientiam legitimis Superioribus Ordinis, secundum Regulam et Institutiones Fratrum Prædicatorum aut cuiusque cœtus Familiæ Dominicanæ vel Instituti;
- d) precatio sub silentio facta et oratio fidelium, vel supplicatio litanica, quibus oratio ad Deum bonorum omnium largitorem dirigitur atque beatissimæ virginis Mariæ, universi Ordinis Prædicatorum „Patronæ“, ac sancti Dominici Patris nostri omniumque Sanctorum intercessio invocatur;
- e) „immixtio manuum“ profitentis et eius qui ipsum ad professionem recipit;
- f) promissio obœdientiæ seu professionis emissio, quæ fit coram Ecclesia, conventu populoque, quatenus Deo consecramur et evangelizationi verbi Dei deputamur;¹⁴³
- g) osculum pacis, receptionis scilicet in Ordinem, ab illo solo qui professionem recepit.

15. Renovatio votorum, quæ statutis temporibus perficitur iuxta Institutiones uniuscuiusque cœtus Familiæ Dominicanæ vel Instituti, intra Missam fieri potest, absque tamen sollemnitate.

Consuetudo vero renovandi vota pietatis causa pertinet ad devotionem privatam nec usus illa intra Missam renovandi commendatur.

¹⁴¹ Cf. LG, n. 44.

¹⁴² Cf. SC, n. 80.

¹⁴³ Cf. LCO, n. 1, *Const. fund.*, § III; cf. LCM, n. 3, § II.

Si autem, causa pietatis necnon et pastoralis actionis, opportunum videtur vota publice renovari peculiaribus diebus anniversariis – verbi gratia XXV vel L anno religionis – adhiberi potest ritus renovationis votorum, aptatis aptandis.

16. Hi ritus, cum alii alia sit indoles, suam quisque celebrationem requirunt ideoque rituum coacervatio in eadem actione liturgica omnino vitanda est.¹⁴⁴

IV. De Missa in ritu professionis religiosæ adhibenda

17. Quoties professio religiosa, perpetua præsertim, intra Missam celebratur, diebus quibus Missæ rituales permittuntur, convenienter dicitur Missa „in die professionis religiosæ“ quæ exstat in Missali Romano, additis insuper elementis propriis nostri Ordinis, quæ suis locis afferuntur. Occurrentibus vero diebus sub nn. 1–4 Tabulæ dierum liturgicorum, dicitur Missa de die cum suis lectionibus, servatis – pro opportunitate – formulis propriis in Prece eucharistica et in benedictione finali.

18. Cum autem liturgia Verbi, celebrationi professionis aptata, magnam vim habeat ad vitæ religiosæ naturam et munera illustranda, si Missa ritualis non dicitur, unam lectionem sumere licet ex iis quæ in peculiari lectionario recensentur, exceptis diebus supra memoratis.¹⁴⁵ Ad Missam rituales „in die professionis religiosæ“ celebrandam, sacræ vestes coloris albi adhibentur.

V. De versionibus et aptationibus huius ritualis

19. Hic Professionis Ordo adhibendus est perspectis aptationibus pro unoquoque cœtu prævisis, et quæ ex versionibus liturgicis promanant et quæ iuxta celebrationis adiuncta requiruntur, prout in ipso Rituali indicatur.

20. Totius huius Professionis Ordinis pro unaquaque regione linguistica habeatur unica versio, editioni typicæ latinæ conformis, ab eiusdem regionis Commissione liturgica Ordinis, secundum Sedis Apostolicæ normas Ordinisque indicationes¹⁴⁶ conficienda, præ oculis habita illius regionis versione Ordinis Professionis Religiosæ pro illa regione aptata.¹⁴⁷

21. Singulis pro aptationibus parandis, ut a Magistro Ordinis approbentur et a Sede Apostolica confirmentur, modo sequenti procedatur :

¹⁴⁴ OPR *Pr.*, n. 8.

¹⁴⁵ OPR *Pr.*, n. 10.

¹⁴⁶ Cf. 'Consilium', "Notitiæ" 5, 1969, pp. 3-12; SCCD, AAS 66, 1974, pp. 98-99; ASOP 44, 1979, pp. 13-30; LHOP, p. xxvi; MLOP, «Introductio generalis», p. xxxvii.

¹⁴⁷ Cf. IOPA, n. 2.

- a) pro Fratribus aptationes sub Priorum Provincialium responsabilitate proponantur;
- b) pro Monialibus aptationes iuxta desideria et suggestiones Fœderationum vel singulorum Monasteriorum concorditer expressa proponantur.
- c) 22. In hoc tamen Rituali aptando hæc serventur oportet :
- d) indicationes quæ in hac «Introductione generali» continentur;
- e) formulæ professionis temporariæ et perpetuæ vel sollemnis, quoad elementa essentialia;
- f) vis "spiritualis consecrationis" formulæ professionis in Ordine;¹⁴⁸
- g) ritus professionis perpetuæ vel sollemnis collocatio infra Missam post evangelium.

23. Congregationes religiosæ, Societates vitæ apostolicæ, Instituta sæcularia, Ordini nostro aliquo modo aggregata, quatenus ex eodem fonte sancti Dominici haurientia, textum sumere possunt qui pro eis in sectione adnexa huius Ritualis præbetur, iuxta versionem pro sua quæque regione linguistica rite approbatam (cf. supra, n. 20); in hoc textu sibi aptando, unumquodque Institutum elementa inserat propria, peculiari cuiusque charismati accommodata necnon et spiritui ac traditionibus Ordinis nostri, quæ sint iam ab ipso recepta. Quæ autem omnia fieri debent de consensu auctoritatum Ordinis et cum approbatione seu confirmatione Sedis Apostolicæ.

---

¹⁴⁸ Supra, n. 4.

PARS TERTIA

Ordo Receptionis et Professionis in Fraternitatibus S. Dominici

Monitum

Hic Professionis Ordo a Fraternitatibus clericali bus et laicalibus necnon et a iuvenum aggregationibus Ordini sociatis (vide infra, adn.2) adhibendus est, perspectis aptationibus a Consiliis nationalibus Fraternitatum propositis et ab auctoritatibus Ordinis approbatis, versionibusque adhibitis quæ ab uniuscuiusque regionis Commissione liturgica Ordinis exstent paratæ.

Cum hæc sectio Ritualis a ceteris sectionibus forte publicetur disiuncta, paragraphi 1-8 „Introductionis generalis“ præmittantur, qui breviter liturgiæ in Ordine historiam illustrent necnon et peculiarem indolem propositi vitæ Evangelicæ in traditione Dominicana. Reliqui autem paragraphi omittantur, ut evidentius elucescat quod laici non sunt ‚religiosi in sæculo constituti‘ sed potius christifideles qui Ordini cooptantur per assumptionem propositi vitæ evangelicæ suo statui in sæculo aptatæ, ad charisma sancti Dominici participandum.

CAPUT I

RITUS RECEPTIONIS CANDIDATORUM

De modo recipiendi candidatos in Fraternitatibus S. Dominici

1. LAICORUM ET CLERICORUM¹⁴⁹ IN SÆCULO VIVENTIUM receptio ad Ordinem Prædicatorum, utique in Fraternitates S. Dominici,¹⁵⁰ ex antiqua consuetudine,¹⁵¹ traditione habitus perficitur tamquam verus initiationis ritus; ideoque ipsorum „vestitio“ initio anni probationis perficienda collocatur, utpote proprie „signum“ receptionis ad Ordinem et admissionis in Fraternitatem localem, nondum vero incorporationis Ordini, quæ per professionem sequetur.¹⁵²

Pro receptione, vero, sodalium aliarum consociationum,¹⁵³ nihil impedit quominus alius modus aptus admittendi candidatos ipsis proprior agnoscatur, firma tamen eorum fidelitate ad Constitutionem fundamentalem Laicatus Dominicani (RFL, nn. 1–7)¹⁵⁴ atque congrua ad hunc ritum accommodatione servata, præsertim circa orationum textus.

2. Quod vero huic formulario similitudo esse patet cum formulariis aliorum cæstum Familiæ Dominicanæ, ex voluntate factum est ut Fraternitates quoque S. Dominici vero ritu sacro¹⁵⁵ fruerentur neque eorum sodalium admissio, absque propria ecclesiali nota, ad meram adscriptionem restringeretur. Hæc enim ecclesialis dimensio seu ratio omnino necessaria videtur ut character baptismalis huius formæ vitæ

¹⁴⁹ De presbyteris nempe et de diaconis hic infra agitur.

¹⁵⁰ Hac denominatione, inter diversos cœtus ex quibus Ordo universus seu Familia Dominicana coalescit (cf. LCO, n. 1, *Const. fund.*, § IX), hic colliguntur:

a) Fraternitates laicorum sancti Dominici seu associationes christifidelium utriusque sexus, de quibus hic principaliter agitur, „qui speciali Dei dono in spiritu apostolico s. Dominici ‘suam et aliorum salutem procurare intendunt’ per professionem vitæ evangelicæ, secundum formam vivendi ab Ordine pro eorum statu in sæculo adaptatam et rite approbatam“ (LCO, n. 149, § I);

b) Fraternitates clericales seu associationes clericorum „qui vitam et ministerium suum spiritu S. Dominici informare satagunt“ (LCO, n. 149, § II; cf. *Declar. gen.*, n. 5, ASOP, 95, 1987, p. 88);

c) aliæ consociationes laicorum, iuvenum præsertim, valde inter se diversæ, „secundum spiritum s. Dominici viventes“, quæ propriis Statutis gubernantur sed tamen „constitutioni fundamentali [laicorum scilicet S. Dominici (RFL, nn. 1–7)] sunt conformes“ (cf. ACG 1986, nn. 85; 87–89). Ritus vero receptionis unus atque idem pro omnibus adhibetur, nisi aliud pro singulis cœtibus caveatur.

¹⁵¹ Huius enim ritus nonnulla elementa inveniuntur in ipsa *Regula Fratrum et Sororum Ordinis de Pœnitentia Beati Dominici* (= ROPD), quam Magister Ordinis Prædicatorum Munio de Zamora (1285–1291) redigendam et anno 1285 publicandam curavit, quæque deinde approbata fuit ab Innocentio VII, die 26 iunii 1405. Vide etiam «Intr. gen.», adn. 44, et DB, cap. XXXIX: *Ordo benedictionis et impositionis scapularis*, pp. 462–468.

¹⁵² Cf. RFL, nn. 2 et 14; RFS, n. 4, § 2. Circa ‚professionem‘ vide infra, adn. 38.

¹⁵³ Vide supra, adn. 2, sub littera c).

¹⁵⁴ Cf. ACG 1986, DD. 87 et 89.

¹⁵⁵ Cf. RFS, D. 12, § 1.

evangelicæ illustretur ipsosque laicos aliosque Fraternitatum sodales coniunctos esse vitæ Ordinis sancti Dominici clarius ostendatur.

3. Die igitur qua christifideles laici vel clerici in Fraternitatem sancti Dominici admittuntur atque eorum probationis annus incipit, peculiarem ritum peragere præstat ad Dei gratiam impetrandam ipsorumque „propositum“ sequendi Christum in Familia Dominicana exprimendum.

4. In hoc receptionis seu „vestitionis“ ritu, candidati – laici vel clerici – ordinarie habitu Ordinis hodie non amplius induuntur, sed iuxta locorum consuetudines parvum scapulare accipiunt, forma et materia pro ipsis definitis. In eorum igitur rituali „vestitione“, pro benedictione et impositione habitus nonnisi huiusmodi parvum scapulare adhibendum est; postea vero aliis approbatis „signis“ numismate nempe sancti Dominici, parva cruce aliove Ordinis signaculo – specialiter benedictis substitui potest.¹⁵⁶

Quod enim revera in hoc præstat illud est quod iis exterioribus signis exprimitur, firmum nempe baptismale propositum Christum induendi ipsumque – auxiliante Virgine Maria Regina misericordiæ et benevolentissima Ordinis Matre – in semetipsis viventem manifestandi: itaque ipsi laici vel clerici Ordinis „missionem apostolicam participant, studio, oratione et prædicatione secundum propriam cuiusque condicionem“, „tum in propria vita spirituali cum in servitio Dei et proximi in Ecclesia“, „ad exemplum S. Dominici, S. Catharinæ Senensis et maiorum nostrorum“.¹⁵⁷

5. Omnes in Fraternitates S. Dominici recepti, sive laici sive clerici, vestitionis ritu in Familiam Dominicanam partem habere incipiunt et communitati seu Fraternitati loci cooptantur „ad vitam secundum sancti Dominici spiritum et charisma adimplendam“.¹⁵⁸

6. Quod ut perfectius assequantur, ad participationem omnium bonorum spiritualium Ordinis admittuntur.¹⁵⁹ Insuper, ipsa die qua in Ordinem recipiuntur, candidati indulgentiam plenariam lucrare possunt¹⁶⁰ suetis conditionibus.¹⁶¹

¹⁵⁶ Cf. DB, D. 1209, p. 462.

¹⁵⁷ Cf. RFL, nn. 5 et 4; RFS, *Proœmium* et nn. 1–3.6, § 9

¹⁵⁸ Cf. RFL, nn. 2 et 3; RFS, n. 12, § L

¹⁵⁹ Ex indulto Pii VII, 6 iul. 1806: ACG 1932, *Const.*, n. 236, l.

¹⁶⁰ Cf. Decretum Prenit. Apost., 25 oct. 1967, ASOP 76,1968, p. 579.

¹⁶¹ Hæ sunt: sacramentalis confessio, communio eucharistica et oratio ad mentem Summi Pontificis, una cum exclusione omnis affectus erga quodcumque peccatum etiam veniale (cf. *Constit. Apost. Indulgentiarum Doctrina*, Normæ, n. 7).

7. Pro ingressu in Fraternitates vel Consociationes sancti Dominici, quo Familiæ Dominicanæ aliquis fit particeps, speciales servantur normæ¹⁶² ab Ordine præfinitæ.

8. Laicorum receptio seu vestitio „committitur responsabili laicali“¹⁶³ (Priori vel Priorissæ), qui ritui præest una cum Adsistente religioso (Fratre scilicet Ordinis vel alio sacerdote seu diacono vel religiosa Ordinis, speciali facultate præditis), uniuscuiusque illorum proprii officii functione servata.¹⁶⁴ Clericorum vero receptionem seu vestitionem regulariter peragunt superiores Ordinis aut eorum delegati, prout specialiter pro illis cavetur.¹⁶⁵ Quod igitur in hoc ritu de Præsidente seu de Responsabili dicitur, intelligendum est de Priore vel de Priorissa aut de Fratре Ordinis vel eius delegato in receptione clericorum; quod autem de Celebrante dicitur, hoc de Adsistente religioso vel religiosa intelligendum est.

9. Ubi mos est, huic ritui Adsistens præest cappa Ordinis indutus, si est Frater aut Soror Ordinis, vel superpelliceo et stola si est alius sacerdos vel diaconus, facultate præditi.

10. Receptionis ritus celebratione communi, quantum fieri potest, perficiatur.¹⁶⁶ Inseri potest celebrationi alicuius partis Liturgiæ Horarum (Laudum præsertim aut Vesperarum), vel peculiari verbi Dei celebrationi, quæ novi perfectionis itineris naturam ostendat ac nostri Ordinis vocationem et missionem illustret. Hic autem ritus extra Missam peragatur. A professionis quoque ritibus hæc receptionis celebratio separetur, cum nondum characterem stabilitatis sed probationis tantum indolem habeat, nisi circumstantire particulares vel pastorales rationes aliter suadeant.¹⁶⁷

11. De initiatione novitiatus fiat registratio in libro admissionum, a singulis novitiis et a duobus testibus subscripta.

¹⁶² Hæ normæ continentur in Regula Fraternitatum Sacerdotalium S. Dominici [a Congregatione pro Religiosis et Institutis Saecularibus die 7 septembris 1987 „ad septennium“ approbata, a Magistro Ordinis promulgata (ASOP 95, 1987, pp. 199–206) et a Congregatione pro Institutis Vitæ Consecratæ et Societatibus Vitæ Apostolicæ definitive die 3 decembris 1996 approbata (prot. n. D. 37–1/96)] et in *Regula Fraternitatum Laicalium S. Dominici* [a Congregatione pro Religiosis et Institutis Saecularibus die 15 ianuarii 1987 „definitive“ approbata et a Magistro Ordinis die 28 ianuarii 1987 promulgata (ASOP 95, 1987, pp. 83–88)]. Quibus accedunt determinationes speciales Capitulorum Generalium – præsertim Abulre 1986 (Acta, nn. 85–89) – necnon Statuta diversarum Provinciarum.

¹⁶³ Cf. RFL, n. 16.

¹⁶⁴ Cf. RFL, n. 16; vide etiam DB, n. 1208, p. 462.

¹⁶⁵ Cf. RFS, n. 16, § 2.

¹⁶⁶ Cf. DB, n. 1208, p. 462.

¹⁶⁷ Cf. supra, «Intr. gen.», n. 11.

RITUS INITIALES

12. Populo velo saltem Fraternitatis loci ceterisque, si adsint, Familiæ Dominicanæ sodalibus coadunatis, Responsabilis laicalis, qui celebrationi præsidet, et Adstans religiosus simul ingrediuntur, dum conveni enter canitur psalmus vel cantus, naturæ celebrationis congruentes, vel hymnus Laudum aut Vesperarum, si ritus cum iis uniatur. Cantu absoluto Celebrans dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Omnes signo crucis se signant et respondent:

Amen.

13. Deinde Celebrans, monitionis instar, hæc vel similia dicit:

Dóminus Iesus, qui nos in Spíritu Sancto cleménte vocávit,
et nunc in nómine suo benígne coadunávit,
suam in nobis gloriósam maniféstet præsentiam.
Et sicut beáto Domínico, patri nostro, ita et nobis
veram et effícacem largiátur caritátem,
qua nostram et aliorum salútem procuráre possimus,¹⁶⁸
tamquam veri eius discípuli.

INTERROGATIO VEL POSTULATIO

14. His expletis, Præsidens candidatos interrogat:

Fílii (Soróres/Fratres) dilectíssimi (dilectissimæ),
quid quæritis?

Candidati omnes simul respondent:

Ut misericórdia Dei et vestra¹⁶⁹
partem habeámus in Família Dominicána.

15. Vel, si placet, postulatio fieri potest ab uno pro omnibus, sequentibus¹⁷⁰ vel similibus verbis:

Misericórdia Dei compúlsi
huc vénimus ad conversatióem experiéndam vestram,
ut ad exéplum sancti Domínici, sanctæ Catharínæ Senénsis
aliorúmque maiórum vestrórum,
qui vitam Órdinis et Ecclésiæ illustravérunt,
ipsi, communióne fratérna roboráti,
in primis de nostra fide testimónium reddámus
hominúmque huius témporis necessitátes effícaciter audiámus
et veritáti alácritèr serviámus.
Hodiérni inde apostolátus Ecclésiæ
fines præcípuos sédulo considerántes, quærimus adiuvári,

---

¹⁶⁸ Cf. Iordanus, n.B.

¹⁶⁹ Cf. *I Const.*, d. I, C. 13.

¹⁷⁰ Cf. RFL, nn. 5–6.

speciáli modo impúlsi, ad misericórdiam veram
erga omnes anxietátes manifestándam,
ad libertátem strénue propugnándam,
ad iustítiam et pacem promovéndam.

Præsídens respondet his vel similibus verbis:

Miséricors Deus grátia vos fóveat sua
et divínus Magíster vobis tríbuat abundántiam sui Spíritus
et suæ pacis solácium.

Omnes:

Amen.

16. Tunc Adsistens omnes ad orationem invitat, dicens:

Orémus.

Et omnes breviter silentio orant. Deinde Adsistens prosequitur:

Deus, sanctæ vocationis largítor,
qui evangélicæ prædieatiónis mínístrum
beatum Domínicum Ecclésiæ donásti,
hos fámulos tuos (et ancíllas tuas) propítius réspice
qui (quæ), ipsíus evangélicum propósitum amplécti cupiéntes,
nostræ petunt aggregári famíliæ;
et concéde propítius ut eórum (eárum) fratérna conversátio
in mútuam dilectiónem convertátur.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

CELEBRATIO VERBI

17. Tunc leguntur textus apti, conveni enter ab ipsis candidatis selecti, in plimis e Sacris Scripturis desumpti (cf. infra, in Appendice I). Qui textus novitatem vitæ scilicet per baptismum acceptam illustrent, ad laicalis vocationis indicandum nexum cum baptisate aliisque initiationis christianæ sacramentis et muneribus, congruis interiectis cantibus vel apto responsorio.

Adhiberi possunt etiam aliæ aptæ lectiones vel ex Ecclesiæ aut Ordinis documentis vel e sanctis Patribus. Brevitati vero consulendi causa, una tantum lectio fieri potest, e Sacris Scripturis deprompta.

18. His peractis, præ oculis habens textus lectos, Præsídens – aut Adsistens, si id magis expedire videatur – brevem allocutionem facit, qua sensum celebrationis adstantibus illustret, de indole vocationis sæcularis sodalium Fraternitatum sancti Dominici eorumque apostolica actuositate, secundum eiusdem sancti Dominici spiritum et charisma necnon et propriam eorum condicionem.

RECEPTIO CANDIDATORUM

Interrogationes

19. *Sermone expleto, Præsidents candidatos ad surgendum invitat eorumque voluntatem requirit, his vel similibus verbis:*

Vultis, firma intentiōne,
in novitāte vitæ fidēliter ambulare
tamquam viri evangēlici (mulieres evangēlicæ),
qui (quæ) suam et aliōrum salūtem procurāre desīderant?¹⁷¹

Candidati omnes simul respondent:

Volo, cum adiutōrio Dei et vestro.¹⁷²

Præsidents:

Vultis corde pæniténti vitam amplēcti evangēlicam
secundum beati Domīnici apostolicum propōsitum?

Candidati:

Volo, cum adiutōrio Dei et vestro.

Præsidents:

Vultis ergo in Familiam Dominicānam partem habere
ad conversatiōnem nostram experiēdam
in sancti Domīnici Régulæ observāntia?

Candidati:

Volo, cum adiutōrio Dei et vestro.

Tunc Præsidents eorum voluntatem confirmat dicens:

Dóminus qui incépit, ipse perficiat.¹⁷³

Et adstantes respondent:

Amen.

Benedictio scapularis

20. *Deinde Adsistens surgit et scapularia benedicit, iunctis manibus:*

Orémus.

Dómine Iesu Christe,
qui tégimen nostræ mortalitátis induere dignátus es:
obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundántiam,
ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres
ad innocéntiæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt,

---

¹⁷¹ Cf. *I Const.*, d. II, c. 31; LCO, n. 1, *Const. fund.*, § II.

¹⁷² *Directorium* XI, 9, p. 118.

¹⁷³ *I Const.*, d. I, c. 13.

ita bene ✠ dícere dignéris
 ut qui (quæ) hoc usus (usa) fúerit te indúere mereátur,
 qui vivis et regnas in sæcula sæculorum.¹⁷⁴

Vel:

Deus, sanctitátis auctor et consummátor,
 qui renátos ex aqua et Spíritu Sancto
 ad vitæ cristiánæ plenitúdinem
 et caritátis perfectiónem vocas,
 fámulas famulósque tuos propítius réspice
 hoc Órdinis nostri scapuláre devóte suscipiéntes,
 ut Christi Fílii tui imáginis confórmes efficiántur
 et huius vitæ cursu feliciter consummáto,
 Deípara Vírgine eiúsdem Órdinis Patróna auxiliánte,
 in gáudium domus tuæ intráre mereántur.¹⁷⁵
 Per Christum Dóminum nostrum.

R/. Amen.

Impositio scapularis seu „vestitio“

21. Postea Præsídens scapulare candidatis imponit, semel pro omnibus elata voce verba sequentia vel similia proferens:

Accípite (Áccipe) hune hábitum
 quo, auxiliánte Vírgine María, misericórdiæ Matre,
 admíssio in Famíliam Dominicánam vobis (tibi) largítur
 et aggregátio nostræ Fratemitáti N. exprímitur;
 ita ágite (age) ut, ipsa Deípara intercedénte,
 ad Trinitátis glóriam et Ecclésiæ hominúmque bonum
 in dies Christum indúere satagátis (sátagas)
 eúmque in vobis (te) vivéntem manifestétis (maniféstes).¹⁷⁶

R/. Amen.

22. Unusquisque postea ad Præsidentem singulariter accedit, coram ipso genua flectendo, scapulare recepturus una cum osculo pacis, quod est signum receptionis in Ordinem et admissionis in Fraternalitatem localem.¹⁷⁷

Vestitione expleta, Adstítens candidatos una simul¹⁷⁸ aqua benedicta aspergit.

¹⁷⁴ *Eccl. off.*, f. 51r A; cf. ROPD, III, n. 9. Hæc eadem oratio de benedictione scapularis, a primævis Constitutionibus in professionis ritu adhibita (cf. *I Const.*, d. I, c. 15), desumpta est ex antiquis ritualibus monasticis et a Prædicatoribus ad optata in Capitulo generali anni 1236 (cf. MOPH III, p. 8 et G. G. Meersseman, *Regula Fratrum et Sororum Ordinis de Penitentia Beati Dominici, Fundatoris et Patris Fratrum Ordinis Prædicatorum*, in *Dossier de l'Ordre de la Pénitence au XIIIe siècle* [„Spicilegium Friburgense“, 7]. Fribourg, 1961, pp. 144–156, præsertim p. 145, § 9).

¹⁷⁵ Cf. DB, n. 1218, p. 466.

¹⁷⁶ Cf. DB, n. 1219, p. 467.

¹⁷⁷ Cf. supra, n. 1.

¹⁷⁸ Cf. ROPD, III, n. 9.

23. Tunc Præsídens, ad novos fratres et sorores versus, dicit:

Hoc scapulári Órdinis nostri induti ,
 in Fraternitátem laicálem saneti Domínici suscépti estis
 ut in spírítu et charísmate Órdinis ipsíus
 Christo eiúsque Ecclésiæ impénsius servíre valeátis.
 Quod ut perféctius assequámini,
 ego, ex potestáte mihi concéssa,
 ad participátionem ómnium bonórum spirituálium
 univérsi Órdinis sancti Domínici vos admítto.¹⁷⁹

24. Deinde Adsistens insignia quæ lo co scapularis adhiberi possunt (ex. gr. numisma sancti Dominici, parvam crucem aliumve Ordinis signaculum) benedicit et singulis candidatis tradit.¹⁸⁰

Traditio Regulæ

25. Deinde, sicubi expedire videatur, librum Regulæ Præsídens unicuique candidatorum tradit, his vel similibus verbis:

Áccipe nostræ famíliæ Régulam,
 ut eam fidéliter servándo
 Christi plénius efficiáris discípulus
 ipsúmque sápiens vere eo coram homínibus lúceas,
 ut vídeant ópera tua bona
 et gloríficent Patrem qui in cælis est.¹⁸¹

Candidatus (vel candidata) respondet:

Amen.

Oratio universalis

26. Sequitur oratio universalis, modo in celebrationibus consueto, iuxta formularium quod in Appendice affertur (II, nn. 62–65).

Si autem ritus cum Laudibus vel Vesperis uniatur, sequitur Canticum Zachariæ vel Magnificat cum sua antiphona, et cetera more solito. Oratio universalis fit iuxta formularium precum Liturgiæ Horarum, invocationem pro novis fratribus vel sororibus inserendo.

Deinde dicitur aratio quæ est in fine Laudum vel Vesperarum, si ritus cum earum celebratione uniatur.

Receptio fraterna et intimatio temporis probationis

27. Postea novitii eant dando pacem unicuique sodalium Fraternitatis loci, dum canitur ps. 132 Ecce quam bonum vel ant. Ubi caritas vel ant. O spem miram vel alius cantus congruus.

28. Quibus expletis novitii ante gradum altaris coram Præsidente redeunt, qui eis – si opportunum videtur – aliud nomen, christianum scilicet, addere potest, unicuique dicens:

¹⁷⁹ Cf. DB, n. 1221, p. 468. cf. etiam ACG 1932, *Const.*, n. 236, I; supra, n. 6.

¹⁸⁰ Cf. supra, n. 4.

¹⁸¹ Cf. Mt 5,16.

Ex baptismo est nomen tuum N.,
in Órdine vocáberis frater (soror) N.N..¹⁸²

Deinde Præsídens novitios (novitias) curæ Magistri (Magistræ) tradit, tempus probationis assignans, iuxta Statutorum præscripta.¹⁸³

CONCLUSIO RITUS

29. His omnibus peractis, Adsiſtens – aut Præsídens, si id magis expedire videatur – orationem finalem dicit:

Orémus.

Ánnue, Dómine, famíliæ tuæ précibus,
et intercedénte Dei Genetríce María,
Órdinis nostri Matre benevolentíſſima et Patróna,
his fámulis tuis
qui (quæ) nostram cúpiunt conversatiónem experíri
perseverántire virtútem infúnde,
et fac ut baptísmatis grátia,
quam novo cúpiunt consílio roborári,
plenum in eis sumat efféctum,
quo Sancti Spiritus roborati auxiliis
voluntátem tuam sincéra mente exquírant
et perseveránti ánimo váleant adimplére.
Per Christum Dominum nostrum.¹⁸⁴

Vel:

Imitémur, fratres (sorores), ut póssumus,
sancti patris Domínici vestígia,
simul et agámus gratias Redemptóri
qui talem in via hac, qua ambulámus,
ducem exhíbuit servis suis,
per eum nos in huius conversatiónis lucem regénerans;
et deprecémur misericordiárum Patrem,
ut illo nos regénte Spiritu, quo filii Dei agúntur,
per términos quos posuérunť patres nostri
ad eándem metam
perpétue felicitátis et sempitérnæ beatitúdinis,
ad quam ille sine fine felix introívit,
nos quoque indefléxo trámite pertíngere mereámur.¹⁸⁵
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

¹⁸² Cf. PS, p. 155.

¹⁸³ Cf. RFL, n. 17.

¹⁸⁴ Cf. OPR I, n. 142; OPR App. III, p. 120.

¹⁸⁵ Cf. Iordanus, n. 109.

30. *Celebrans ritum concludere potest dicens:*

Omnípotens Deus sua vos cleméntia benedícat,
et sensum in vobis sapiéntiæ salutáris infúndat.

R. Amen.

Fídei documéntis vos semper enútriat,
et in sanctis opéribus, ut perseverétis, effíciat.

R. Amen.

Gressus vestros efficáciter dírigat
et in prædicatióne Evangélii pacis viam vobis osténdat.

R. Amen.

Benedictio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.

R. Amen.

31. *Adsistens in fine dicit:*

V. Adiutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

32. *Ritus concludi potest, sicut mos est pro quibusdam celebrationibus in Ordine, antiphona *Salve Regína* vel alio cantu; quo expleto, adstantes novos fratres et sorores salutant, secundum loci consuetudinem.*

CAPUT II

RITUS PROFESSIONIS

De modo faciendi professionem in Fraternitatibus S. Dominici

33. Vitæ evangelicæ professionem,¹⁸⁶ qua Ordo noster per sæcula communionem inter fratres et laicos fovit,¹⁸⁷ etiam nostris temporibus sedulo promovet, laicos necnon et clericos in Fraternitates et Consociationes peramanter excipiens,¹⁸⁸ certam viam ita ipsis præbens qua propriam vocationem sæcularem in Ecclesia et in mundo adimplere possint, „secundum sancti Dominici spiritum et charisma“.¹⁸⁹ Ipse enim prædicationem Christi renovans clamantis «pœnitementi et credite Evangelio»,¹⁹⁰ fidelium quoque in sæculo viventium ad Ordinem „de Pœnitentia“ seu de conversione nuncupatum accessum paravit.

34. Qui omnes ad Ordinem vocati evangelicam vitam secundum s. Dominici regulam viva fide agere profitentur in omnibus eorum inceptis et consiliis, iuxta propriam condicionem, tam in ambitu domestico et labore exercendo quam in ceteris actuositatibus, Deo et fratribus inservientes, veritatem in caritate facientes.¹⁹¹

35. Tam Fraternitatum sancti Dominici quam aliarum consociationum laicalium sodales¹⁹² „Ordini incorporantur“ professione seu speciali

¹⁸⁶ Cf. LCO, n. 149, § I. Verbum 'professio', quo adhuc documenta officialia Ordinis pro Fraternitatibus S. Dominici (vide supra, adn. 3 et 4) utuntur, aliter ac in formulariis pro religiosis in hoc ritu a sodalibus Fraternitatum adhibendo, propositum indicat vitæ evangelicæ ab illis laicis vel clericis assumptum qui, Ordini suo proprio vinculo adnexi, eius spiritum atque missionem participant (cf. CIC, c. 725) „secundum formam vivendi ab Ordine pro eorum statu in sæculo adaptatam“ (LCO, n. 149, §I).

¹⁸⁷ Iam ipsis exordiis Ordinis, constat (cf. Vicaire, *Les origines*, pp. 392–409) sanctum Dominicum et aliquos inter fratres eius, licet adhuc sua sponte et actione individuali, fecundam actuositatem apostolicam exercuisse apud laicos, mulieres præsertim (cf. Constantinus, n. 120). Sed et institutionaliter forma hæc Ordinis necessitudo cum laicis initium habuit iam inde ab anno 1285, cum Magister Ordinis, Munio de Zamora (1285–1291), *Regulam Fratrum et Sororum Ordinis de Pœnitentia Beati Dominici* (= ROPD) edidit (cf. G. G. Meersseman, *Études sur les anciennes confréries dominicaines*, IV: *Les milices de Jésus-Christ*, in AFP 23 [1953], pp. 275–308). Exinde neminem latet quantopere in cunctis mundi regionibus necessitudo illa creverit atque quam multi moribus, doctrina ac sanctitate insignes decursu sæculorum in Fraternitatibus „de pœnitentia“ sancti Dominici usque ad hodiernos dies claruerint.

¹⁸⁸ Præclara testimonia habentur in ipsis Constitutionibus (cf. LCO, nn. 149–151) et in Actis Capitulum Generalium (inde ab a.1968, præsertim Abulre, 1986, nn. 85– 89, et Città del Messico 1992, n. 128), conformiter ad traditionem Ordinis et ad doctrinam Ecclesiæ post Concilium Vaticanum II renovatam, de laicorum vocatione et missione in Ecclesia et in mundo promovenda (cf. LG, nn. 30–38; AA, nn. 1–33; CL, nn. 1–64)

¹⁸⁹ RFL, n. 2; RFS, n. 3.

¹⁹⁰ Mc 1, 15.

¹⁹¹ Cf. Er 4, 15.

¹⁹² Vide supra, adn. 2.

promissione,¹⁹³ qua directe Magistro Ordinis subduntur atque „communis vocationis participes suo modo missioni Ordinis in mundo inserviunt“.¹⁹⁴ Exinde, in corde ecclesialis missionis collocati, mutuum cum ceteris Familiæ Dominicanæ cretibus collaborationem fovere conantur, „ut ministerium Ordinis diversis in campis tam Ecclesiæ quam mundi plenius exerceatur“.¹⁹⁵

36. Professio vel promissio „ad tempus est aut perpetua“¹⁹⁶ et emittitur sub una eademque formula, temporis tantum indicatione mutata, prout in ritu habetur ex Regula Fraternitatum deprompta.¹⁹⁷

37. Ritus professionis, tam ad tempus quam perpetuæ, fit in ecclesia Ordinis vel in ea ubi Fraternitas loci ordinarie coadunatur, utique coram communitate, convenienter quidem intra Missam vel in connexionione cum celebratione alicuius Horre divini Officii, Laudum præsertim aut Vesperarum.¹⁹⁸

38. Utraque laicorum professio, sive fratrum sive sororum, „recipitur a Responsabili laicali“ – priore seu priorissa – Fraternitatis loci vel ab eorum delegatis, „simul cum Adsistente religioso“;¹⁹⁹ presbyterorum vero professio, sive ad tempus sive perpetua, a superioribus Ordinis recipitur vel ab eorum delegatis.²⁰⁰

39. Vitalis professionis seu specialis promissionis, nomine Ecclesiæ ab Ordine acceptæ et ratificatæ, tam presbyteri quam utriusque sexus laici, „cum aliis cœtibus Ordinis unam familiam constituunt“²⁰¹ eiusque bonis spiritualibus fruuntur.²⁰²

40. De professione emissa adnotatio fiat in libro professionum, quæ subscribatur ab unoquoque professorum et ab eo qui (vel ab ea quæ) ipsam recepit, una cum Adsistente religioso et secretario.

¹⁹³ Cf. RFL, n. 2; cf. *ibid.*, n.14. Vide supra, adn. 38.

¹⁹⁴ LCO, n. 141.

¹⁹⁵ LCO, n. 150.

¹⁹⁶ Cf. RFL, n. 14. Pro sodalibus vero Fraternitatum clericalium professio tantummodo perpetua exstat (RFS, n. 13).

¹⁹⁷ Cf. RFL, n. 14 (et iam in ROPD IV, n. 13); RFS, n. 13, § 2.

¹⁹⁸ Cf. RP, 11. 2.

¹⁹⁹ Cf. RFL, n. 17.

²⁰⁰ Cf. RFS, n. 16, § 2.

²⁰¹ Cf. RFL, n. 3; RFS, *Proœmium*, p. 200. Vide etiam LCO, n. 1, *Const. fund.*, § IX et n. 141.

²⁰² Ex indulto Pii VII, 6 iul. 1806: ACG 1932, *Const.* n. 236, l.

RITUS PROFESSIONIS IN FRATERNITATIBUS S. DOMINICI INTRA MISSAM PERAGENDUS

41. Analogice ad hoc quod Ecclesia prævidet pro ceteris membris Familiæ Dominicanæ, hic ritus intra Missam peragendus proponitur, quamvis in hac sodalium Ordinis professione, sua ipsius natura,²⁰³ absit consecrationis ratio, ob quam Ecclesia professorum oblationem Christi oblationi in Sacrificio eucharistico consociat.²⁰⁴ Per suam utique peculiarem oblationem candidati ad Christi sequelam firmiter convertuntur, communi innixi sacerdotio super baptismum fundato.

Commendatur igitur huius ritus collocatio intra Missam, ut baptismatis grati a – quam ipsi profitentes novis nexibus cupiunt roborari, vitam et missionem Ordinis amplectendo – per oblationem Christi plenior in eis sumat effectum. Ipsi enim, professione vitæ evangelicæ roborati, secundum spiritum et charisma Ordinis Prædicatorum, verbo et opere regnum Dei quærere satagunt in rebus temporalibus gerendis et secundum Deum ordinandis dum in sæculo vivunt, scilicet in mundi officiis et operibus atque in ordinariis condicionibus vitæ ministerialis vel familiaris et socialis: quo fit ut Baptismi gratia uberiores in eis afferat fructus ad ipsorum sanctificationem atque Ecclesiæ totiusque humanæ familiæ bonum.²⁰⁵

Maxima ergo adhibeatur cura, ut huius ritus peculiaris indoles servetur neque ipsi ea inserantur quæ professionis religiosæ sunt.

42. Professio de more fit ad sedem specialem quæ pro Præsidente opportune paratur ante altare, distincta quidem a sede Celebrantis. In presbyterio autem omnia disponantur ut etiam alii fideles celebrationi conveni enter possint adesse.

43. Adhibetur „Missa de die“ vel, ad normam legum liturgicarum, Missa „votiva“ de beata Maria Virgine vel de beato Dominico aliisve Sanctis, qui in Ordine de Pænitentia eminuerint, vel de mysterio quod spiritui Familiæ Dominicanæ aut devotioni profitentium magis congruat.²⁰⁶

44. Celebrationi Eucharisticæ ordinarie præest Adsistens Fraternitatis loci, sacerdotio præditus, præter Magistrum Ordinis in universo Ordine, Priorem provincialem et Promotorem provincialem in sua quemque Provincia, si adiuncta id expostulant.

Sicubi celebrationi præsit prælatus Ordinis, Adsistens religiosus, qui sacerdos non sit sed frater vel soror Ordinis, cappa Ordinis adstet indutus, ubi mos est; aut superpelliceo et stola, si Ordinis non sit sodalis.²⁰⁷

²⁰³ Vide supra, adn. 38.

²⁰⁴ Cf. LG, n. 45; OPR *Pr.*, n. 2 et RP, p. 106.

²⁰⁵ Cf. LG, n. 31; AA, n. 4; CL, nn. 8–17.28–29.33–36.49–56.

²⁰⁶ Cf. RP, n. 25.

²⁰⁷ Cf. supra, nn. 8–9.

RITUS INITIALES

45. Celebratio opportune incipit cantu introitus cum processione ingressus ad altare, cui laudabiliter intersunt professuri, scapulari Ordinis induti, comitantibus Responsabile laicali Fraternitatis loci atque Magistro (Magistra) novitiorum (vel novitiarum).

Cum ad presbyterium pervenerint, facta altari debita reverentia, omnes locis sibi designatis se disponunt; tum actio liturgica prosequitur.

46. Loco actus pœnitentialis initio opportune haberi potest ritus aspersionis aquæ benedictæ, ad evocandum nexum cum consecratione baptismali. Dicitur, iuxta rubricas, *Glória in excelsis* et sacerdos profert orationem collectam.

LITURGIA VERBI

47. In liturgia verbi lectiones vel e „Missa diei“ vel ex Sacra Scriptura libere sumi possunt, ex illis præsertim quæ in peculiari lectionario (infra, in Appendice I) proponuntur.

PROFESSIO VITIE EVANGELICIE

Interrogatio vel postulatio

48. Dicto Evangelio omnes sedent, professuri vero stant ante altare. Tunc Præsidens, accedens ad gradus altaris, eorum voluntatem exquirat dicens:

Quid quæritis?

Cui omnes simul respondent:

Misericórdiam Dei et vestram.²⁰⁸

---

49. Vel, si placet, ommissa Præsentis interrogatione, unus ex professoribus, stans ad Præsentem conversus, nomine omnium postulationem facere potest his vel similibus verbis:

Nos, N. et N., cum misericórdia Dei sancti Domínici Régulam vobis tráditam novérimus et fratérne vobíscum probatiónis degérimus tempus, a te, N. N., huius Fraternitátis Præpósito (Præpósita), póscimus ut in Órdine sancti Domínici, modo nobis próprio, professionem vitæ evangélicæ emittámus et in hanc Fraternitátem incorporémur, ut dulcédinis societátis²⁰⁹ et missiόνis Órdinis efficiámur partícipes.

Præsidens et omnes adstantes hæc vel similia respondent:

Deo grátias.

---

²⁰⁸ Cf. *I Const.*, d. I, c. 13.

²⁰⁹ Cf. Albertus Magnus, *Traet. in politieam*, in *Opera omnia*, vol. VIII, Paris 1891, p. 804.

Homilia seu allocutio

50. His peractis, professuri quoque sedent et sacerdos facit homiliam in qua opportune illustrat tum lectiones biblicas tum peculiarem indolem vocationis sæcularis sodalium Fraternitatum sancti Dominici.

Interrogationes

51. Homilia expleta, professuri surgunt et, si placet, ex flamma cerei Paschalis vel altaris candelam accendunt, quam in manibus accensam habebunt usque ad processionem offertorialem. Mox Celebrans voluntatem eorum requirit, interrogationibus quæ sequuntur vel istis similibus.

Celebrans:

Fratres dilectissimi (Soróres dilectissimæ)
quos (quas) aqua et Spíritus Deo sacrávit,
vultis novo título professionis vitæ evangélicæ
árctius Christo et Ecclésiæ servítio mancipári?²¹⁰

Professuri (vel professurre) omnes simul respondent:

Volo, cum adiutório Dei et vestro.²¹¹

Celebrans:

Vultis in novitáte vitæ ambuláre
secúndum apostólicum propósitum,
a sancto Domínico concéptum
sicut evangélii præcónes sui sequétes vestígia Salvatóris?²¹²

Professuri (vel professurre):

Volo, cum adiutório Dei et vestro.

Celebrans:

Vultis, Deum et próximum serviétes, cum Ecclésia sentíre
et, ut membra Órdinis, eius missiónem apostólicam participare
oratióne, stúdio et prædicatióne,
secúndum vestram laicálem condicióne?²¹³

Professuri (vel professurre):

Volo, cum adiutório Dei et vestro.

Tunc Præsídens eorum (earum) voluntatem confirmat dicens:

Dóminus qui incépit, ipse perficiat.²¹⁴

Omnes:

Amen.

---

²¹⁰ Cf. OPR I, n. 27; LCO, n. 149, § I; *ibid.*, n. 19, § II.

²¹¹ *Directorium* XI, 9, p. 118.

²¹² Cf. LCO, n. 1, *Const. fund.*, § II.

²¹³ Cf. RFL, n. 4.

²¹⁴ *I Const.*, d. I, C. 13.

Divinæ gratiæ expostulatio

52. Interrogationibus expletis, supplicatio pro fratribus et sororibus professuris fieri potest, præsertim si de professione perpetua agitur.

53. Pro supplicatione omnes surgunt. Sacerdos stans, manibus iunctis, ad populum conversus dicit:

Orémus, fratres dilectíssimi,
Deum Patrem omnipoténtem
ut super hos fílios suos (et fílias suas)
quos (quas) ad pleniórem Christi sequélam vocávit,
benedictiónis sure grátiam cleménter effúndat
eósque (eásque) in sancto propósito
benígna pietáte confírmet.

54. Mox sacerdos adstantes ad orationem invitat dicens:

Orémus.

Omnes per aliquod temporis spatium silentio orant. Deinde sacerdos dicit:

Réspice, quæsumus Dómine,
super hos fílios tuos (fílias tuas)
qui (quæ) hódie coram Ecclésia
corde pæniténti vitam evangélicam profiténtur,
et præsta ut baptísmatis grátia,
quam novis cúpiunt nélixibus roborári,
plenum in eis sumat efféctum
quo Sancti Spíritus muníti (munítæ) præsídiis
tuæ maiestáti cultum retríbuant débitum
et Christi regnum apostólicum dilátent ardóre.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Professio

55. His præhabitis, Præsidens cui spectat professionem accipere vadit ad sedem ibi specialiter præparatam pro recipienda professione.

Tunc unusquisque novitiorum vel novitiarum, genuflectens ante Præsidentem, professionem facit. In professione emittenda sequens aut similis quoad substantiam formula adhibeatur:

Ad honórem Dei omnipoténtis
Patris et Fílii et Spíritus Sancti,
et beátæ Mariæ Vírginis et sancti Domínici,
ego N. N., coram vobis:
N. N., Priore (Præsidente) huius Fraternitátis
et N. N., Adsistente,
vice Magístri Órdinis Fratrum Prædicatórum,
promítto me velle vívere secúndum Régulam
Laicórum sancti Dominici
per triénnium (vel: per totam vitam).²¹⁵

---

²¹⁵ RFL, n. 14; RFS, n. 13, § 2.

Si autem professuri complures sunt, professionis formula ab omnibus simul recitari potest, a singulis vero concludenda est verbis: «Promitto me velle ... » vel similibus, quæ in ipsa formula singulorum voluntatem declarent.

Osculum pacis et insignium professionis traditio

56. Emissa professione, tantummodo Præsidentis singulos profitentes recipit ad osculum pacis, quod est signum cooptationis ad Ordinem et admissionis in Fraternitatem localem.²¹⁶ Deinde ipsi ad locum suum redeunt ibique stant.

57. Tunc Præsidentis professos admonet quod per cooptationem ad Ordinem ipsi ad participationem bonorum spiritalium universi Ordinis sancti Dominici admissi sunt.²¹⁷

58. Deinde, ubi mos est, fratres et sorores nuper professi accedunt ad Præsidentem (aut ad Celebrantem), qui Evangelii librum unicuique tradit his vel similibus verbis: .

Áccipe Evangélium pacis²¹⁸
quod sit in corde tuo et in ore tuo,
ut móribus tuis ipsum testíficans
et fidéliter annúntians,
sal terræ et lux mundi efficiáris,²¹⁹
ad honórem quidem Dei et animárum salútem.

Professus (vel professa) respondet:

Amen.

Et, accepto libro, ad locum suum redit ibique stat.

59. Si autem nuper professi sunt multi, aliave iusta de causa, Præsidentis (aut Celebrans) Evangelii librum eis tradit formulam recitans semel pro omnibus, plurali aptatam.

60. Si secundum consuetudines locorum alia professionis insignia (ex. gr. Rosarii corona, numisma s. Dominici, anulum vel signaculum Ordinis) tradenda sunt, hic tradantur silentio vel apta formula, decora sobrietate servata.

Conclusio ritus professionis

61. Symbolum dicitur si rubricis liturgiæ diei præscribitur. Ritus apte concluditur recitatione orationis universalis seu fidelium (cf. infra in Appendice II, nn. 62–65).²²⁰

LITURGIA EUCHARISTICA

62. Dum cantus ad offertorium peragitur, fratres et sorores nuper professi ad altare processionaliter accedunt cum candelis accensis sacerdoti offerendis, quas deinde ministrantes disponunt in loco apto; nonnulli vero ex ipsis fratribus et sororibus opportune afferunt panem, vinum et aquam pro Sacrificio eucharistico et, si placet, alia dona iuxta consuetudines loci.

63. Postquam sacerdos Eucharistiam sumpsit, etiam omnes adstantes eam sub utraque specie sumere possunt, servatis semper dispositionibus Conferentiarum Episcoporum et Episcopi diœcesani.

²¹⁶ Cf. supra, n. 1.

²¹⁷ Cf. supra, nn. 39 et 23.

²¹⁸ Cf. Iordanus, n. 57.

²¹⁹ Cf. Rm 10,8; Mt 5,13.14.

²²⁰ Srov. pozn. 81

DIMISSIO

64. Oratione post communionem expleta, fratres et sorores nuper professi ante altare sistunt et sacerdos eos more solito una cum populo benedicit; vel, pro opportunitate, manibus super eos et populum extensis, dicere potest:

Deus, tanti óperis auctor et custos,
supérna sua vos tueátur gratia,
ut vestrae vocatiónis múnera fidéliter persolvátis.

R. Amen.

Ipse divínæ vos fáciat caritátis
apud omnes testimónium et signum,
ut pópulus Dei prompta respóndeat actuosité.

R. Amen.

Divíni sui Spíritus advocántis grátia
corda vestra effícaciter fecúndet
pro Ecclésiæ et humanæ familiæ proféctu.

R. Amen.

Et benedictio Dei omnipoténtis,
Patris, et Filii, ✠ et Spiritus Sancti,
descéndat super vos et maneat semper.

R. Amen.

65. Deinde diaconus vel sacerdos adstantes dimittit dicens:

Ite, missa est.

R. Deo gratias.

66. Post dimissionem, actio liturgica concludi potest, sicut mos est pro quibusdam celebrationibus in Ordine, cantu *Salve Regina* vel alio cantu congruo; quo expleto, adstantes nuper professos salutant secundum loci consuetudinem.

RITUS PROFESSIONIS

EXTRA MISSAM PERAGENDUS

67. Quando ritus professionis extra Missam peragitur,²²¹ inseri potest in celebrationem verbi Dei, modo sequenti:

- a) post cantum aptum, fit interrogatio vel postulatio candidatorum (nn. 48–49);
- b) sequitur lectio verbi Dei, cui responditur cantu psalmi apti (cf. infra, in Appendice I). Fit deinde allocutio Præsidentis;
- c) postea ipse ritus professionis habetur (nn. 51–60);
- d) ritus concludi potest oratione universalis (cf. infra, in Appendice II, nn. 62–65) – addita, si placet, *Oratione dominica* – et benedictione sollemni (n. 64).

68. Quando autem ritus intra Liturgiam Horarum peragitur (præsertim Laudum vel Vesperarum), proceditur modo sequenti:

- a) post hymni cantum, fit interrogatio vel postulatio candidatorum (nn. 48–49);
- b) sequuntur psalmodia et lectio verbi Dei, quod seligi potest ex textibus in Lectionario præbitis (cf. infra, in Appendice I). Fit deinde allocutio Præsidentis;
- c) postea ipse ritus professionis habetur (nn. 51 –60);
- d) canitur postea Canticum Zachariæ vel Magnificat;
- e) deinde dicitur oratio universalis seu fidelium (cf. infra, in Appendice II, nn. 62–65);
- f) ritus concluditur recitatione *Orationis dominicæ*, oratione finali et benedictione sollemni (n. 64).

---

²²¹ Cf. «Intr. gen.», n. 12.